

„Ezek pedig azért írtattak meg, hogy higgyétek: Jézus a Krisztus, az Isten Fia,
és e hitben életetek legyen az Ő nevében.” János 20,31.

Reformáció október 31.

ELŐSZÓ

Vajon megfelelő-e a bátorság szó-
ra gondolni a Reformáció ünnep
kapcsán? Arra jutottam, hogy
igen. Tudom mit jelent Istenbe
vetett hit nélkül élni, Isten Igéjét
elhárítani, nem olvasni, az erköl-
csi normát-, a jó és a rossz mér-
tékéről önmagam határt húzni,
dönteni, és akként élni. És azt is
tudom, hogy a bátorsággal karöl-
tött alázat segít abban, hogy kézbe
vegye az ember a Bibliát, olvassa
és merje megszólítani a benne be-
mutatkozó Élő Istent, Aki Krisztus
Jézusban szabadságot és (meg)
szabadítást ad. Ha már a bátorság
szót említem, az ellentét párját, a
gyávaság szó jelentésére is érde-
mes figyelmet fordítani. Sajnos
a szívben lévő gyávaság jelenléte
határozza meg döntéseinket Is-
tennel szemben, amikor elhárít-
juk írott és Élő Igéjét. Igen, mert a
normák normájával szembenezés
következménye a központi helyen,
szívünkben lelkiismeretfurdalást
okozhat és fájhat. És ezt nem iga-
zán akarjuk vállalni. De az a szív,
amely Istennel élő kapcsolatban
megújul, belső lelki örömet élhet
meg nap, mint nap. „*De, aki bele-
néz a szabadság tökéletes törvé-
nyébe és megmarad amellett, az
nem feledékeny hallgató, sőt cse-
lekedet követője lévén, az boldog
lesz az ő cselekedetében.*” (Jak.
1,25.). Új életre, a naponkénti sza-
badság megélésére, igaz ismeretre
hív bennünket az ÚR, ezért bátran
olvassuk a Bibliát!

Ez a lapszám is bővülködik lelki
üzenetekkel minden kedves Ol-
vasó számára! A szerkesztői cso-
porttagokkal együtt áldott Refor-
máció ünnepét kívánunk!

szerkesztő

„Az Úrnak minden útja kegyelem és hűség azoknak, akik szövetségét és
bizonyosságait megtartják.” (Zsoltárok 25,10.)

„Az Úr Jézus Krisztus a te lelkeddel. Kegyelem veletek! Ámen.”
(II.Tim. 4,22.)

Tartalom

- 3 A jelen látása igaz hit által
- 5 Énekeink
- 6 Hittanos tanulók Reformáció ünnepi rajzos gondolatai
- 6 „Tolle, lege”
- 7 Bizonyoságtételek
- 8 Csak egy perc...
- 9 Szeretetszolgálat
- 14 Ifjúsági csoport (Ifi)
- 17 Egyháztörténet
- 18 Jó Pásztor Óvoda
- 22 Kálvin Szolgáltató Központ
- 23 „...valóban így vannak-e ezek?” ApCsel.17,11c
- 24 Közelmúltunk örömei
- 37 Művészetről keresztyén szemmel

Köszönjük, ha adományával támogatja a lap folyamatos megjelenését!

Online ígehirdetések: [www.hbrefkalvinter.hu/Média/Jó hírt hallhatsz!](http://www.hbrefkalvinter.hu/Média/Jó_hírt_hallhatsz!)

Online áhítatok: [www.hbrefkalvinter.hu/Média/Láss, ne csak nézz!/Futó kockák rólunk](http://www.hbrefkalvinter.hu/Média/Láss,_ne_csak_nézz!/Futó_kockák_rólunk)

Felelős kiadó:

A Hajdúböszörmény Kálvin téri
Református Egyházközség
2022./3. Reformáció
www.hbrefkalvinter.hu

Felelős szerkesztő: Somogyi László **Szerkesztette:** Somogyiné Gyüre Mária

A szerkesztő munkatársai: Dobó Tímea, Karácsonyi-Kis Lászlóné,
Osváthné Katona Zita, Rác Gábor, Szabó Anita, Tóth-Serbán Orsolya

Fotó: válogatások

Tördelés és nyomdai szerkesztés: Litográfia Nyomda, Debrecen

Postacím: 4220 Hajdúböszörmény, Kálvin tér 19.

Telefon/fax: 52/561 325 * **E-mail:** hbrefkalvinter@hbrefkalvinter.hu * **Web:** www.hbrefkalvinter.hu

Bankszámlaszám: 10400346-00026767-00000000

Szeretettel várjuk észrevételeit, ötleteit, írásait!

A JELEN LÁTÁSA IGAZ HIT ÁLTAL

Zsidók 11,8-19

Egy kicsit frissítsük fel mindenekelőtt, mit is valunk az igaz hitről, mik a nélkülözhetetlen összetevői a Reformáció szerint?

- 1.) Helyes, biblikus ismeret Istenről és az ember természetéről;
- 2.) Szívbeli bizalom Isten személyes szeretete és bűnbocsátó kegyelme iránt;
- 3.) Engedelmesség Isten iránt, amely tudatos Krisztus követést jelent a hétköznapokban.

Ha bármelyik ponton gyengék vagy hiányosak vagyunk, akkor még nincs igazi, élő hitünk, ezért hit által a jelent sem vagyunk képesek értelmezni. Sodródunk az eseményekkel, a világ tanaival és nézeteivel, és még arra van szükségünk, hogy Isten Igéje szíven találjon, helyes ismeretet adjon Istenről és önmagunkról. Szükséges, hogy gyermeki, őszinte bizalom ébredjen bennünk Őiránta, amely együtt jár bűneink meglátásával és megutálásával, - illetve döntést kell hoznunk, hogy a feltámadott Úr Jézus Krisztusnak engedünk az élet minden kérdésében!

A jelenünk helyes látását most Ábrahám hite felől közelítjük meg.

A Zsid 11,8-ban azt olvassuk, hogy Ábrahám Isten szavára elindult, anélkül, hogy tudná hová megy. *„Hit által engedelmeskedett Ábrahám, amikor elhívta Isten, hogy induljon el arra a helyre, amelyet örökségül fog kapni. És elindult, nem tudva, hova megy.”* - Régi igazság, hogy a múlt már, a jövő még nincs a hatalmunkban, egyedül a jelennel rendelkezünk. De a hívők atyjaként ismert és tisztelt Ábrahám nem így látja. Az ő döntései és az ő elindulása Kánaán földje felé azt bizonyítják, hogy a jelen sem az övé, hanem úgy tekint rá, mint Isten uralmi területére. Van kedvem elindulni? Kényelmes lesz az út, vagy kényelmetlen? Megéri, vagy csak veszteséget hoz, hiszen az útiköltség mindig költség, nem igaz? Logikus, hogy induljak, vagy éppen, hogy ésszerűtlennek tűnik a jelenlegi biztos egzisztencia elhagyása? – Ő vi-

szont a sok-sok kérdés, okoskodás és tépelődés helyett a jelent Isten uralma alá helyezi: Azt mondtad, Uram, hogy induljak, hát megteszem! Már ismerlek annyira, hogy bízzak Benned és engedjek Neked!

Mai jelenünk teli s teli van bizonytalansággal. Meg akarjuk fogni földgázzá szublimálódó forintjainkat, el akarjuk űzni a rosszindulatú vírusokat, mindenképpen távol akarjuk tartani az eszement háborút – s közben gyenge hittel nézünk a mindenség Urára: Milyen lesz a jövőnk, amikor már a jelent sem uraljuk? A médián keresztül áradó agymosást, a globalizált világ legújabb ideológiáit feltartóztatni nem tudjuk, pedig ma már nem összeesküvés elmélet, hogy a magántulajdon eltörlése, a nemzet-tudat kiiktatása és a zöld diktatúra erősítése a világgazdasági fórum legfőbb célkitűzése. Ehhez társul a család és minden valóságos emberi kapcsolat szétzúzása, s közben helyette a virtuális szociális tér (közösségi oldalak és kapcsolatok az interneten) felkínálása és erőteljes elfogadtatása zajlik mindenütt. Ember emberrel ne érintkezzen (főleg nem természetes és biblikus módon), ne cseréljenek eszmét, gondolatot, szellemi-lelki értékeket, hanem mindent oldjanak

meg a lélektelen (számító) gépek. Ez most a döbbenetes és félelmetes jelen!

Az igaz hit viszont „felülről” látja mindezt! A jelen minden pillanata továbbra is a hatalmas, bölcs, igazságos és szerető Teremtő kezében van! Ábrahám is tudta ezt, ezért indult el a teljességgel ismeretlenbe, a kiszámíthatatlanba. És nem csalódott!

A Zsid 11,9 szerint – *„Hit által költözött át az ígéret földjére, mint idegenbe, és sátrakban lakott”* - Ábrahám az adott jelenben, a létbizonytalanság tudatában idegenbe költözött. Élő hittel hitte, hogy ami neki idegen, az a Mennyei Atyának nem az! Ő már járt ott, a jelenben is ott van, s ott marad a jövőben is! (Zsid 13,8) Ami Ábrahámnak a jelenben megfoghatatlan, érthetetlen, uralhatatlan és javíthatatlan, mindez Istennek nem az! Idegen a táj, idegenek az emberek, idegenek a szokások, idegen, sőt esetleg taszító az értékrend, furcsa és érthetetlen az eszmevilág, de Istennek nem az! Ábrahám tudja, hogy ő nem ura a jelennek, de hisz abban, aki Ura mindennek! Új világának idegensége még jobban odafordítja Urához és Istenéhez, aki átlátja és átfogja a világ káoszát. A jelenben démoni erők

szabadon tombolnak, erkölcsi rend helyett mindent a rendetlenség borít el, de Isten rendje és törvénye örökre megmarad. Gúnyolódhat a jelen, és nevezhet az ostoba Ábrahámon, aki egy befutott életet és stabil gazdagságot hátrahagy az idegen jelenért, valamiféle „ígéret földjéért”, ahol a jelenben sodómia, homoszexualitás, agresszió és szabad rablás uralkodik. Ahol igaz már a Római Birodalom előtt is: homo homini lupus est (ember embernek farkasa). De Ábrahám „felülről” látja a jelent. Azt, aminek minden pillanata továbbra is a hatalmas, bölcs, igazságos és szerető Teremtő Isten kezében van!

A Zsid 11,11 szerint Ábrahám hit által erőt kap arra is, hogy nemzetséget, sőt nemzetet alapítson: „Hit által kapott erőt arra is, hogy a meddő Sárával nemzetséget alapítson, noha már idős volt.” – De ebbe a jelenbe gyereket vállalni? Hát nem örültség? Vagy intelligensen és konszolidáltabban fogalmazva: nem felelőtlenség? Családot, nemzetet építeni, amikor a világ fő sodrása mind ellene hat? A gyerek teher, nyűg, idegesség, ráadásul egy csomó pénzbe kerül! S mi lesz a szülő karrierjével? Már fel sem vesznek egyes helyekre nőket, mert a végén – horribile dictu – anya lesz! Ábrahám idejében hatalmas dicsőség volt az anyaság, a nő csodálatos és irigyelt kiteljesedése, - de Kánaán földjén Ábrahám és Sára idegenek! Senki nem örül, ha szaporodnak, hiszen családjuk és nyájaik növekedése kihívást és kemény konkurenciát jelent a már ott élő népeknek: a szűkülő „életter” nem vágyik arra, hogy őket is befogadják. Ábrahám mégis marad, sőt nemzetséget alapít és indít útjára. Mert az ő jelene az Isten jelene! Tudja, hogy hinni annyit tesz, mint az Úrral mindig számolni. Sub spondere aeternitatis – fogalmaz a latin, vagyis mindent az örökkévalóság szempontjából, a menny tudatában vizsgál és értelmez az igaz hit. A népnyelv ugyanezt úgy fogalmazza meg, ahogy első szolgálati helyemen hallottam, amikor gyermekvállalásra bízta egy hívő asszony a fiatalokat: „Jaj, kedveseim! Ahova a JóIsten báránykát adott, oda legelőt is ad!” – „Csak túl ne szaporodjunk!” károg a jelen „transzhumán” ideológusa, hiszen az „ember feletti, az embert

meghaladó emberből” kevés is elég! Ő majd megmenti a világot a felmelegedéstől, az élelmiszerhiánytól, a gonosz járványoktól, hisz övé a dicsőség örökkön örökké! (1Móz 3,5) Ez a szánalmas és önhitt jelen – Isten ismerete, szeretése és félelme nélkül! De Ábrahám és Sára a jelen Urában hisz, aki örül, ha ajándékba adhat gyermekeket (Zsolt 127), akikből egyszerű, hívő, értelmes és igazságos, szeretet-alapú közösségeket formálhat. Családot, nemzetséget, népet és nemzetet, Urát szerető és követő Egyházat.

A Zsid 11,17 szerint – „Hit által ajánlotta fel Ábrahám Izsákot, amikor Isten próbára tette, és egyszülött fiát vitte áldozatul” – vagyis igaz hit által kapott erőt ahhoz is, hogy Istent szó szerint mindenképp elé helyezze az életében! Ha kell, egyszülött fiát is visszaadja Neki! – Na, ez már sok! – mondja az Istent nem ismerő, Bence nem bízó, Neki engedni képtelen modern ember. Képes lenne az apával megöletni a saját fiát?! Micsoda kegyetlenség! Ez az Ábrahám pedig egy fanatikus örült, ahogy engedelmeskedni készül!

Pedig sem kegyetlenség, sem fanatizmus nincs Ábrahám történetében! Csupán annyi, hogy igaz hit által látja a jelenben a láthatatlant: „Isten majd gondoskodik az áldozatra való bárányról, fiam!” (1Móz 22,8) Pedig ott és akkor a jelene csak egyet mutatott: meg fog halni Izsák! De mert a mindent átlátó, múltat, jelent és jövőt kezében tartó Isten már döntött: az Ő egyszülött Fia fog meghalni bűnünk váltságául, ezért sem Izsák, sem más nem halhat meg Istentől rendelt áldozatul! Ez a legősibb, legbiztosabb törvény („ősi varázslat” C.S. Lewis szerint) az egész univerzumban! (Ján 3,16) Ezt a jelen semelyik pillanata sem képes felülírni, sem most, sem soha! (Zsid 10,10) Az idők teljességében, egyszer volt az a jelen pillanata (Ján 19,30), amikor megváltattunk az atyáinktól örökölt hiábavaló

életmódunkból! (1Pét 1,18) Ez adja jelenünk biztonságát, megmenekülésünk garanciáját és örök jövőnk reménységét!

A jelenben akkor van erőnk igaz hit által áldozatot hozni, ha tudjuk: jelenünk másodperceinek ugyanaz az Ura, mint a jövőnk másodpercei! A jelenben megélt odaszánás azért fog gyümölcsözni a jövőben, mert ugyanaz szolgáltat igazságot, az jutalmaz és az büntet, az értékkel és mérlegel, aki az idő Ura, aki elé állunk valamennyien az utolsó napon. A jelen döntéseit az értékeli most, aki majd a jövőben minősíti. Az igaz hit úgy látja a jelent, mint ami Isten dicsőségének színtere, jövőnk ítéletének bázisa, jutalmazó jókedvének kiindulópontja. Ennek felfedezése, ennek tudata vezessen minden döntésünkben!

„Azt pedig, hogy ki mit épít erre az alapra: aranyat, ezüstöt, drágakövet, fát, szénát vagy szalmát, az a nap fogja világossá tenni, mivel tűzben jelenik meg, és akkor mindenkinek a munkája nyilvánvalóvá lesz; és hogy kinek mit ér a munkája, azt a tűz fogja próbára tenni. Ha valakinek a munkája, amelyet ráépített, megmarad, jutalmat fog kapni; de ha valakinek a munkája megég, kárt vall. Ő maga megmenekül ugyan, de úgy, mint aki tűzön ment át.” (1Kor 3,12-15) „Elhalmoz téged javaival Istened, az ÚR kezéd minden munkájában, méhed gyümölcsében, állataid ivadékában és földed termésében. Mert újra örömet leli majd az ÚR abban, hogy jót tegyen veled, ahogyan örömet lelte atyáidban.”

(5Móz 30,9)

Somogyi László
lelkipásztor

ÉNEKEINK**KELJ FEL, KELJ FEL, FÉNYES NAP...**

A Reformáció ünnepére készülve énekeket nézegettem, kerestem. Felfigyeltem az új énekeskönyvünk 587. sz. énekére, amelyet eddig nem ismertem. Már a kezdősora felhívó volt számomra: „Kelj fel, kelj fel, fényes nap...” Bizony nagy szükségünk van ebben a bizonytalan, zaklatott világban a világgosság forrására Jézus Krisztusra, aki vezet, utat mutat nekünk. Ő jelentette ki magáról: **„Én vagyok a világ világgossága; aki engem követ, sosem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világgossága.” (Jn 8,12)** Ahogyan a felkelő nap sugarai eloszlatják a sötétséget és beragyognak mindent, úgy hatolt be a tiszta evangélium a reformátorok által a középkori egyház tévelygő tanai közé. Luther, Zwingli, Bullinger, Kálvin, tanításaikban a Szentírást vették színórmértéknek, megcáfolva a korabeli egyház felfogását az üdvösség kérdésében. Az egyház akkori tanítása szerint a vallásos élet, a jó cselekedetek által ez elnyerhető, pedig világosan fogalmaz Isten Igéje: **„Mert kegyelemből nyertetek üdvösséget, hit által, és ez nem töletek van, Isten ajándéka ez, nem cselekedetekből, hogy senki se dicsekedjék.” (Ef 2,8)** A hívő ember jó cselekedetei hitből és hálából fakadhatnak és nem érdemszerzésből. Jézus Krisztus értünk hozott áldozata által van kegyelem számunkra. Jézus Krisztus bevilágít az életünk sötét zugába, világgosságra hozza bűneinket, mert Ő a fényes nap. Az ő igazságának ereje láthatóvá válik. (1.vsz.)

Az ének érdekessége, hogy a szövege 3 költeményből származik, amelyet Otto Riethmüller lelkész (1889-1938) fűzött egybe, aki a német un. Hitvalló Egyház tagja volt. Latin himnuszok fordításában, a Cseh Testvérek (egy kisebb protestáns, hitvalló közösség) énekeinek átdolgozásában, énekeskönyvek kiadójaként tevékenykedett. Rácsodálkozhatunk, mert úgy érezzük, mintha az ének szövege egy szerző tollából származna. Az első versszak írója Christian

David, (1691-1751) aki Morvaországban született, evangélikus lett, majd ébredési prédikátorként működött. Zinzendorf gróf mellett a Hernhuti Testvérgyülekezet alapítója. A 2., 4. és 5. versszakot Christian Gottlob Barth württembergi lelkész, a Calver kiadó alapítója írta (1799-1862). A harmadik szövegíró Johann Christian Nehring (1671-1736), aki több tudományban is (orvostudomány, teológia) szerzett magas képzettséget. Tőle származik a 3. és a 6. versszak. A szöveget Dóka Zoltán fordította (Ecsedi Zsuzsa evangélikus egyházenész írása nyomán).

Az ének gondolatmenete: 1vsz. - Szükségünk van az isteni világgosságra, mely megmutatja az igazságot. 2. vsz. Isten népe tévelyeg, a kegyelem jó hírére van szüksége. 3. vsz. Isten népe szétszéledt, képtelen egységre jutni. 4. vsz. a sötét éjben szükség

lenne fényre. Ebben a helyzetben fohászként hangzik el Istenhez: „Kelj fel...” (1.vsz.) „Ébreszd már fel népedet...” (2. vsz.) „Te gyűjtsd össze népedet...” (3. vsz.) „Minden néphez tárj utat...” (4. vsz.) Az 5. vsz-ban szolgálai a bizonyoságtévő erőt kéri: „Rólad bátran szóljanak...” Az utolsó versszak fohásza egyben dicsőítés: „Néked zengjen énekünk...” Az ének dallamának szerzője Weise Michael (1488- 1534) német teológus, aki 1518-ban a Cseh Testvérekhez csatlakozott. Az ének dallama az 1531-ben kiadott énekeskönyvében található. A 4 soros dallamvonal a mondanivalónak megfelelően soronként megemelkedik, majd nyugvópontra jut. A hajlítások a dallam szépségét fokozzák. Bizom benne, hogy ezt az új éneket is hamarosan megismerjük és megszeretjük.

Karácsonyi-Kis Lászlóné Ibolya

587

szöveg: 18–19. századi versekből összeállította O. Riethmüller, 1932 | fordítás: Dóka Z. dallam: M. Weisse énekeskönyve, 1531 | az ének másik változata: 588

1. Kelj fel, kelj fel, fényes nap,
 Á-raszd ránk vi - lá - go-dat!
 I - gaz - sá-god e - re - jét
 Lás - sa raj-tunk min - den nép!

2. Ébreszd már fel népedet: / Önhittségben tévelyeg.
Kegyelmetnek jó hírért / Mindenütt hadd ismerjék!
3. Nyájad, lásd, mint széled el, / Egygé lenni képtelen.
Te gyűjtsd össze népedet, / Veszni tért híveidet!
4. Minden néphez tárj utat, / Hirdettesd országodat!
Győzz le minden cselvetést, / Sötét éjben teremts fényt.
5. Vérted fel szolgálidat: / Rólad bátran szóljanak!
Hitük és szeretetük / Áldást hozzon mindenütt!
6. Néked zengjen énekünk: / Szentháromság, légy velünk!
Háromság az egységben, / Add, éljünk békességben!

HITTANOS TANULÓK REFORMÁCIÓ ÜNNEPI GONDOLATAI

HITTANOS GYEREKEK BESZÁMOLÓJA A REFORMÁCIÓRÓL

„A Reformáció másik nevén hitújítás. (szó szerint „visszaalakítást” jelent – szerk.) Nyugat és Közép Európában egy olyan mozgalom, amely a Katolikus Egyház megreformálására indult. A Reformáció napja október 31-én tartott ünnepnap. Annak emlékére, hogy 1517-ben ezen a napon függesztette ki Luther Márton a wittenbergi vártemplom ajtajára a 95 tételét. Luther Márton nem a katolikus egyházzal akart szakítani, csupán kijavítani akarta annak súlyos hibáit. Reformtörekvéseivel nem volt egyedül. Ulrich Zwingli, majd Kálvin János Svájcban a hitélet megtisztításán fáradozott. Három felekezet jött létre: lutheránus, anglikán és református. A bölcs ember tudja, hogy reformációra szükség van a munkánk, családi kapcsolataink, belső életünk területén egyaránt. Luther követőit evangélikusoknak nevezzük, Kálvint pedig reformátusoknak.”

(Katonka Zsófia 8.o.)

„Luther Márton megfogalmazott 95 pontjában az addigi hibákra hívta fel a figyelmet az egyházban. Ezt ki is tűzte a wittenbergi vártemplom kapujára. Később Kálvin János is elindította az új felekezeti mozgalmat. A mozgalom tiltakozott a pápasággal szemben, ezért őket protestánsoknak nevezték. A Reformáció irányzatai szétváltak, amely a felekezetek kialakulásához vezetett. A legismertebb a református és az evangélikus egyház. A reformáció hitújítást jelent.”

(Dombi Karolina 7.o.)

„A Reformáció a 16. században Nyugat és Közép Európában az egyház megreformálására induló mozgalom volt. Luther Márton szerzetes 95 tézissel állt elő, amelyekben a hibákra hívta fel a figyelmet. 1517. október 31-én ki is tűzte Wittenbergben a tanításait. Ulrich Zwingli és Kálvin János Svájcban is elindította a mozgalmat. A világban is voltak fejlő-

dések, a könyvnyomtatás, földrajzi felfedezések és a művészetek terén. 1517-ben a búcsúcédulák nagyon elterjedtek, ami ellen Luther felszólalt és tiltakozott.”

(Horváth Fanni 7.o.)

„A 15-16. században egyre fokozódott a Katolikus Egyház bírálata. Luther Márton Ágoston-rendi szerzetes először az általa megfogalmazott 95 tézisével hívta fel a hibákra a figyelmet. Fokozatosan eltávolodott a római vezetéstől. Nem sokkal később Ulrich Zwingli, majd Kálvin János Svájcban is elindította az új, független vallási mozgalmát. Ezen mozgalmak tagjait a pápasággal szembeni tiltakozás miatt protestánsoknak nevezték. Befolyása megtartása érdekében a Római Katolikus Egyház ellenreformációval válaszolt.”

(Sándor Kiara 7.o.)

a tanulók hittanoktatója:

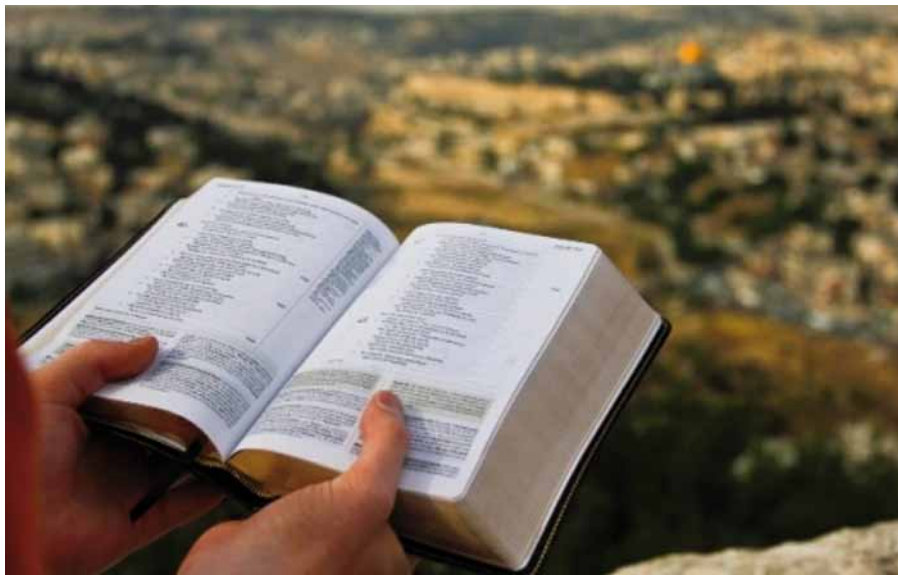
Tóth-Serbán Orsolya

„TOLLE, LEGE!”

„Ne hagyd abba ennek a törvénykönyvnek az olvasását, arról elmélkedj éjjel-nappal, őrizd meg és tartsd meg mindazt, ami ebben meg van írva. Akkor sikerrel jársz utadon, és boldogulsz.” (Józs 1, 8)

Talán többeknek ismerős Augustinus mondása: „Vedd, és olvasd!”. Amikor még nem ismerte Krisztust néhány gyermek skandalta neki ezt a néhány szót. Ez indította el a megtérés útján. Számomra ez a rövid Ige sűríti össze a Reformáció lényegét. Hiszen arról beszél, hogy Isten kijelenti magát, és ezt a kijelentést újra, és újra elő kell venni, meg kell vizsgálni ahhoz, hogy az életünk boldog lehessen.

Persze felmerül a kérdés, hogy itt Józsue könyve a Törvényről beszél, mi mai keresztyének pedig az Evangéliumról, a Krisztus örömmüzenetéről teszünk bizonyosságot. Nem mond ellent egymásnak ez a két fogalom?

„Avagy nem tudjátok-e, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szent Léleknek temploma, amelyet Istentől nyertetek; és nem a magatokéi vagytok?” (I.Kor. 6,19.)

Úgy vélem, hogy nem. Maga Jézus mondja: „Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem a törvényt vagy a próféták tanítását. Nem azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem, hanem hogy betöltssem azokat.”. (Mát 5,17)

Számunkra Isten kijelentése olyan kell, hogy legyen, mint egy használati utasítás. Ha veszünk egy háztartási eszközt, az első dolog, hogy elolvassuk a papíron szereplő tanácsokat, mert ha nem rendeltetészerűen használjuk, akkor elveszítjük a garanciát. Isten pontosan le szabályozta az ember életét. Védőkörlátokat állított fel, de az ember nem tisztelte ezt, és áthágta. Azóta a bűn valóságában él az emberiség. Kiszakította magát az Isten kezéből, és érzi, hogy az élete nyomorúságos. Nem találja a célját,

és ha valaki keresni is indul el, Isten nélkül csak pótcselekvéseket végez, amivel azt hiszi megtalálta az élete értelmét.

Ezért kell az, hogy Isten akaratát folyamatosan keressük. Ezt pedig legjobban csak a rendszeres bibliatanulmányozással lehet. A Sola Scriptura, azaz Egyedül a Szentírás reformátori elv vezet el minket a Solus Christuson (Egyedül Krisztus) át a Soli Deo Gloriáig (Egyedül Istené a dicsőség). Ehhez viszont az kell, hogy folyamatosan velünk legyen a Szentírás, és azt tanulmányozzuk!

Ha egy ember messi útra megy. Tervet készít, térképet visz magával, esetleg iránytűt. Ha egy földi útra jól felkészülünk, akkor az egyik legnagyobb útra, a mennyekre miért nem készülünk? Miért van az, hogy sok

ember az élete alkonyán úgy érzi, hogy még meg kellett volna valamit tennie, valami még hiányzik az életéből? Ha nincs fontossági sorrend és rend az ember életében, akkor érzi magát gyengének és kiszolgáltatottnak. Isten viszont célt adott az életednek. A te feladatod az, hogy keresd a választ, mit akar a te életedben véghez vinni, ezt pedig csak a vele való közösségben fogod megérezni. A Szentírás tanulmányozása során, a bibliaórákon, az istentiszteleteken, amikor a hívő testvéreddel együtt beszélgetsz.

Ezért kell az, hogy az Ige ott legyen a kezünkben, és nap, mint nap éljünk vele, mert ez által megtapasztaljuk Isten áldásait az életünkben!

Rácz Gábor

BIZONYSÁGTÉTELEK

BIZONYSÁGTÉTEL

Szüleim első gyermekeként 1953. október 20-án Debrecenben születtem. Akkor nehéz idők jártak, szegények voltunk. Régi házunk volt, gyenge táplálkozás, kevés tüzelő. Emiatt még attól is féltettek engem, hogy meg ne fagyjak éjszakánként. A beadási rendszer miatt be kellett szolgáltatni élelmet, disznózsírt, szalonnát, húst. Ezért nekünk is alig maradt valamink, sok más családhoz hasonlóan.

A gyülekezetből egyik hívő testvérnő, Kovács Katica néni eljött Édesanyámat meglátogatni mikor picit voltam. Látva a körülményeket felajánlotta, hogy majd ő felnevel engem! Persze, hogy jól esett a törődés és a szeretet tőle, de nem ez jelentett megoldást, hanem az a hit, amivel szüleim megismerték egymást és vállaltak engem és testvéreimet, Eszterkét, aki utánam 4 év múlva született. Velünk lakott nagyapám is, aki sokat mesélt nekünk kukoricamorzsolás közben például mindkét világháborúról. Megismertük a múltját, életét, értékrendjét. Gyerekként sok szeretetet kaptunk tőle. 1964-ben épp, hogy új házunk elkészült, ő átköltözött az örök hazá-

ba 84 éves korában.

Jó gyerekkorunk volt. Nem voltunk semminek híján, mert szüleim és a bővebb család összetartó volt, összejártunk születés-, név-, ünnepnapok, disznóvágás kapcsán. Szüleink szeretettel tanítottak nekünk sok-sok éneket, imádságot.

Iskolába szerettem járni, de nem voltam se túl jó, se rossz tanuló. Ezért aztán később nem is voltak nagy tervei a családnak a továbbtanulásommal kapcsolatban. Így szakmát tanultam, férfisabóként vizsgáztam le. Később gyors- és gépírást is tanultam, de ebben végül nem is dolgoztam. A Textilfeldolgozó Vállalatnál 20 évig dolgoztam, jó munkahelyem volt. Igaz, sokat kellett túlórázni, de anyagilag megérte.

Gyerekkorból indult lelki életem vonalát Isten tovább folytatta; Ő kiválasztott, elhívott. 1971. október 30-án a Reformáció ünnepén éppen 18. évemben újjászülettem! A házunknál Sükös Pál nyugalmazott lelképásztor szolgált ezzel az Igével: „Szükséges néktek újonnan születnetek!” (Jn. 3, 7). Tudtam, hogy ez nekem szól. Az első imádságom Isten felé egy ének sora: „Bűnös a nevem, ám adsz Te

nekem új szívet.” És kaptam is. A torkomban dobogott a szívem, de minden erőmmel az Életet kívántam megragadni, amivel átforrósította szívemet az Úr Jézus. Pali bácsi és felesége Juliska néni abban munkálkodtak, hogy minél hamarabb tegyek bizonyosságot hitemről. Így ezt az akkoriban szokásos gyülekezeti helyen a templom kistermében meg is tettem. Emlékszem rá, a hallgatóság örömmel fogadta a jó hírt, felnőtt testvérekre leltem és elkezdődött egy új fejezet az életemben.

Az élő Ige utáni szomjúság volt bennem, mint a hasonló korú fiatalokban, akikkel attól a bizonyos születésnaptól összejöttünk. Lelki ébredés kezdődött el. Alig egy fél év telt el és Pali bácsit hazahívta az Úr, de az elkezdett lelki ébredés, növekedés tovább folytatódott. Néhány év alatt 40 fő is volt, akik megtértek utánam. Ennek már idén 51 éve lesz. Sok szolgálat, éneklés, bibliai történetek előadása bizonyosságtételek fakadtak ennek nyomán. Lelkészek lettek többen is ebből az ifjúsági körből, akik életüket a lelkek megmentésére szentelték. Azóta rendszeresen megemlékezünk az évfordulókról külön-

böző helyszíneken összejövünk, tartva egymással a kapcsolatot.

Ebben a lelki közegben kaptam Istentől társamat, Jánost. Ő azért igen nagy ajándék az életemben, mert valóban társul adatott nekem; nehéz helyzeteken átsegít, erősít. Nyugalma és békessége felülről kapott ajándék. 1977. évben esküdtünk. Öt évig nem volt gyermekünk, amit próbatételnek éltünk meg. De az Úr kegyelmes volt, Editke 1982-ben megszületett, két hónapig viszont szülőotthonban, orvosi felügyelet mellett kellett lennünk, ami nem volt könnyű. Isten ezen is átsegített. Ezután 1984-ben született János fiunk. Hatalmas nagy gyermek volt, mikor megszületett.

Később, szinte pontosan rá 5 évre 1989-ben Anna. Orvosi műhiba történt. Isten jól tudja miért. 33 éve ápoljuk. Anna sorsa, élete számomra ajándék Istentől. Egy ilyen gyermekben nagyon sok szeretet van. Szépíti az ember lelkét és csak egyet akarsz, adni, adni, adni!

Sorba sem tudom szedni a sok meghallgatott imádságot! Úgy tapasztalom az Ige vezetett át nehéz helyzeteken. Ezért: „Áldjad lelkem az Urat és ne feledd el, mennyi jót tett veled!” (Zsolt. 103,2)

Ebben az évben János 70 éves lett, e szép kerek évfordulón családi együttletben köszöntük meg Istentek őt, és hogy mindeddig hordozott

bennünket. Edit leányunk 40 évéért adott hálát, ezt is szeretett családban ünnepeltük meg. És mindemellett 45 éves házások vagyunk, az Úr kegyelméből. Nagy örömünk van 2 éves unokánkban és Isten a második unokánkkal is ajándékozni kíván bennünket, ő még az anyaméhben van.

Azzal zárom bizonyágtételemet, amivel bennünket is megáldott Istenünk; „Mielőtt kiáltanak én már válasszok, még beszélnek én már meghallgatom.” (Ézs. 65,24.)

Áldáskívánással:

Hegedűs Jánosné Katika

ÉLETÜNK SORÁN SOKSZOR KAPUNK ELHÍVÁST

Életünk során sokszor kapunk elhívást, és hogy ez mikor érik be a szívünkben, látjuk meg a saját utunkat, azt előre soha nem tudhatjuk. Sokszor éreztem Isten hívását, míg végül elhatároztam, hogy a konfirmáció alkalmával elfogadom és átadom életem az Úrnak. 2019. június 1-én a Kálvin téri gyülekezet előtt tett fogadalomtételünk erősítette meg még jobban ezt a szövetséget, s kötött össze örökre Istennel.

Ekkori vezérigém „Hiszen kegyelemből van üdvösségetek hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.” (Efézus 2:8)

Hitbéli épülésem, megerősödésemet segítették konfirmandus társaim, Somogyi László tiszteletes úr és a

Jó Pásztor Református Óvoda munkatársai. Hétről-hétre gyarapodtunk tudásban és növekedtünk hitben, ahogyan egyre jobban megismertük a Bibliát és egymást is. Őszintén mondhatom, hogy ezek a közösségekben megélt alkalmak mélyen összekovácsoltak bennünket. Így pár év elteltével is őszinte csodálattal figyelem nap mint nap, hogy az Úr milyen csodásan működik. Életem minden gondolatában, tettében, döntésében, örömeiben, fájdalmaiban, veszteségében ott van! Kérd a segítségét és bízva bízzál teljes szívedből, lelkedből és elmédből! Fogja a kezéd és átsegít minden viharon, emberi ésszel fel nem fogható csodákban.

„Letöröl szemünkről minden könnyet. Nem lesz többé halál, sem gyász, sem jajgatás, sem fáradtság,

mert az elsők elmúltak.” (Jel. 21:4)

Hiszem, hogy nyitott szívvel kell fogadnunk az Úr minden tervét, mert kívánni sem kívánhatnánk jobbat. Az Úr tökéletesen tudja, hogy nekünk mire van szükségünk, nincs szükségünk kívánságlistára csak annyira, hogy kimondjuk: „Legyen meg a Te akaratod! ÁMEN”

Nyitott, imádságos szívvel élem mindennapjaim, hálaadással és reményteljes jövővel. Imádkozva családomért, barátaimért, munkatársaimért és a gyülekezetért.

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek - így szól az Úr -: jóléteket és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok.” (Jeremiás 29:11)

Szabóné Kléner Katalin

CSAK EGY PERC

REFORMÁCIÓ: VAN MIHEZ MÉRNI A DOLGOKAT!

Olvasandó: 1Kor 15,1-11

Rál apostollal együtt valljuk, hogy van mihez mérni a dolgainkat!

Minden úgy történt, s az teszi hitellessé Jézus életének eseményeit és egész küldetését, hogy „az Írások szerint” történt. Mennyei Atyjának pontosan kidolgozott terve valósult meg

az életében, ami a bűn és a gonosz legyőzését, illetve a megmentésünket célozta meg. Az élő, fenséges és dicső, szent és igazságos Isten bízta meg a szentírókat - már az Ószövetség idején is, hogy Isten elgondolásait, törvényeit és az ember megmentésének útját írásba rögzítsék. S mivel Ő szent, azaz kiválóbb mindenkinél,

pozitív értelemben elkülönül minden teremtett lénytől (soha nem hazudik, és másképp sem vétkezik), ezért az egész történelem fő vonala „az Írások szerint” alakul, - akár hiszi ezt az ember, akár nem, akár tetszik ez az emberiségnek, akár más a véleménye. A feltámadás és az utolsó ítélet pl. sohasem lesz népszavazás kérdése...

Ezért nem mindegy, hogy vétkezünk-e, vagy sem, hogy miben-kiben hiszünk, hogy mihez-kihez igazítjuk az életvitelünket. Teremtőnknek, Jézus Krisztus Atyjának van véleménye az életünk dolgairól, a vallásunk gyakorlásáról, arról, hogy mi épít, és mi rombol a világban. A szeretet

parancsa vitán felül áll, de a bibliai kijelentéshez (üzenet) akkor is böles dolog ragaszkodnunk, ha mai világunk lassan mindent összemoss: vallások, felekezetek, néztek és igazságok keverednek szinte követhetetlen formában és mértékben. Nekünk viszont elég azzal járnunk, Őt imád-

nunk, aki hitelesen vallotta: „Én vagyok az út, az igazság és az élet.” (Ján 14,6) – „Kövess engem” – hangzik felénk a hívás két évezred óta következetesen...

Somogyi László

SZERETETSZOLGÁLAT

EGY KÉTSÉGBEESETT ÉDESANYA MEGVIGASZTALÁSA

„Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, az irgalmasság Atyja és minden vigasztalás Istene, aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk másokat minden nyomorúságában...” (2. Kor. 1,3-4.)

Székesfehérváron az unokáimat kísértem el az iskolába, és visszafelé jövetelkor egy tóparton lévő padon megláttam egy középkorú anyukát, aki nagyon sírt. Azon tűnődtem, hogy oda kéne menni hozzá. Végül felbátorodtam, odamentem hozzá, megkérdeztem tőle, mi a baja és miben segíthetek? Közben le is ültem mellé. Ő azt válaszolta, hogy én nem tudok rajta segíteni. Azon gondolkodik, hogy eldobja az életét. Anyyra megromlott a házassága, hogy ő nem látja tovább az életének az értelmét, nem akar tovább élni. És csak sírt és sírt...

A válasza hallatán nagyon ledöbentem, de megpróbáltam kedvesen és szeretettel vigasztalni. Mondtam neki, hogy ilyet nem szabad tenni,

ezen még gondolkodni sem szabad, mert az életet Istentől kaptuk ajándékba és azt a Gondviselő Istenünk veszi vissza, akkor amikor akarja. Beszéltem tovább az Úr Jézusról, hogy Ő mindenkit nagyon szeret és bármilyen nehéz helyzetben is vagyunk, Ő hozzá kell fordulni. Ő senkit sem küld el, és meghallgat, megvigasztal, erőt ad a próbák idején. Az anyuka csak nézett rám és azt mondta, hogy beszéljek még, és én tovább folytattam a szerető Atyánkról és az Úr Jézusról. A szívét megérintette a Szentlélek. Láttam rajta, hogy megnyugodott, megkönnyebbült és nem sírt tovább. Arra kértem, hogy imádkozzon, de ha nem tud, akkor a „Mi Atyánkot” mondja el és én is imádkozok érte.

Majd felálltam, hogy eljövök, de ő is felállt és együtt indultunk el. Még

hosszasan beszélgettünk, majd, amikor el akartunk válni egymástól, arra kértem, hogy ne felejtse el imádkozni. Ismét mondtam, hogy én is imádkozom érte, majd eltávolodva még visszaintettünk egymásnak. Olyan öröm és boldogság töltötte el a szívemet és hála telt szívvel köszöntem meg Istenünknek, hogy ez a gondterhelt anyuka meghallgatott. Tudtam vigasztalni, szeretetemmel körülvenni. Ez a mindenható Jó Urunk Szentlelke segítségével történt, aki oltalmaz és védelmez mindnyájunkat, minden időben.

„Hívj segítségül engem a nyomorúság idején: én megszabadítalak és te dicsőítesz engem” (Zsolt. 50, 15.)

Borsó Imréné

BESZÁMOLÓ A HAJDÚHADHÁZI TALÁLKOZÓRÓL

Református lányok, aszszonyok találkozója volt 2022. szeptember 10-én Hajdúhadházon. Felkérésre szeretnék beszámolni erről az alkalomról. A Kálvin térről rajtam kívül még három jöttek el; Tóth Lajosné, Tóth Istvánné és Borsóné Zsuzsika.

Megérkezés után énektanulás vette kezdetét „Te felemelsz” címmel. Sándor Enikő nőszövetségi egyházmegegyei összekötő nyitotta meg és kérte fel Nt. Őz Lajost, a Hajdúvidéki Egyházmegegye esperesét a szolgálatra.

János evangéliuma 1, rész 16. versét hozta közénk és erről szolgált.

„Monda azért Tamás, aki kettősnek mondatik, az ő tanítványtársainak: Menjünk el mi is, hogy meghaljunk vele.”

Szívemben forgattam a Lázár történetét. Egy olyan megközelítést hallottunk, amit eddig nem figyeltem meg. Hármastagozásban mondta el bizonyágtételét.

- az igazi barát
- biztos jövő
- együtt Jézussal

Jézus igaz barát. Ő így mondja az Igében. „Ti barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit én parancsolok nektek” (Jn. 15,14.). Szövetség is! Hit, szeretet szálaival köttetett. A mi időnkben sekélyessé vált kapcsolatok maradnak. Inkább érdek kapcsolatok vannak. Különösen sokan maradnak magukra. Mi maradandó? Az őszinte, belülről fakadó imádságaink.

Hogy lesz biztos jövő? Egyedül Jézus a biztos út. Átadni a bennem lévő reménységet, meggyőződésemet a fiatal nemzedéknek. A biztos jövő hit-

életben és bővülködésben rejlik. Ez a megmaradás záloga.

Együtt Jézussal. Tamás nem a lángoló Péter. Nem akar mást, mint „meghalni”. Gondold meg, az ó-emberednek kell meghalnia! Tedd le Jézus kezébe az életedet, így új életet kapsz, aztán már nem félsz! Mellette harcol Ő. Követni kell híven és igazán.

Van, aki Jézus nélküli életben gondolkodik; „elég ügyes vagyok, magam rendezem a sorsom. Senkire nem támaszkodom. Mindent elérek, amit akarok.” Csakhogy egy szempillantás alatt lehetsz gyógyíthatatlan beteg, elfogysz, legyengülsz, nagy beteg leszel és itt a baj! Manapság hiányzik a lehajlás szeretete az emberekből. És akkor itt jön Tamás. A hűség példája ő, hogy hűségre tanítson.

Elmondott még egy kis történetet is. A nyáron fiatalokkal táborozni voltak. Minden gyermeknél mobiltelefon volt. A gyerekek elfogadták a tényt, hogy a kedvenc kütyüt dobozba kell tenni és elfelejteni egész napra. Egy nap 1 órát lehetett elővenni. Ez arra volt jó, hogy így az Igére tudtak figyelni. Zárójelben mondjuk, legyünk mi is azok, akik fiataljainkat erre neveljük. Szeretessük meg velük az életadó Bibliai Igéket és törődjünk a lelkükkel. Igaz meggyőződéssel beszéljünk Jézusról!

Lélekemelő percek következtek. Orgonajáték, egy hatodik osztályos tanuló szépen elénekelt a „Meváltva” című éneket.

Egy Olaszországból érkezett hölgy is énekelt. Aztán egy férj és feleség gitárral angolul énekelték.

Ezután következett P. Tóthné Szakács Zita lelkipásztor Református Nőszövetségi elnök szolgálata.

Bevezetésképpen elmondta, hogy ő gyógyszerész szeretett volna lenni. De miután azt látta, hogy az emberek nem figyelnek arra, hogy Jézus hiányzik az életükből, ezért az lett hangsúlyossá benne, hogy lelkeket mentsen az Életre. Így lett ő lelkész.

Előadásának címe: A Nőszövetség, mint a gyülekezet belmissziói csoportja.

- értékmutatás
 - közösségépítés
 - értékeink átadása
- Mint keresztény nő
- kié vagyok?
 - ki az Úr az életemben,
 - Mi Isten munkatársai vagyunk (I. Kor. 3,9)

Tisztában kell lenni önmagammal. A konfirmációi tankönyvünk szerint: „Mind testestül, mind lelkestül az én Megváltó Uramé, Jézus Krisztus tulajdona vagyok.” Aztán vagyok feleség, munkatárs, nagymama. Megigazított, ezért alkalmassá tett, szolgálatban akar látni. Fontos megmenteni az embereket. A gyülekezetben a lelkészek, presbiterek segítőtívé kell válnunk. Külön feladataink is vannak; a periférián élőket megszólítani, hívogatni, gyülekezetbe szeretni. Van-e lelki vonzás? Milyen a hálnánk? Isten felé ki tudjuk-e mutatni szeretetünket? Terheket cipelőkért tudsz-e imádkozni? Maradékitalanul tudsz-e szeretni? Belső kisugárzásod van-e?

- Krisztus jó illata legyünk (II. Kor. 16,2):

- példamutatásban
 - Isten dicsőítésében (Mt. 12, 34-35)
 - hálaadásban, adakozásban (I. Kor. 16,2)
 - egymásra figyelésben (Filippi 2,4)
 - teherhordozásban (Galata 6,2)
 - egymás szeretetében (János evangéliuma 13, 34-35)
- Egy példát is hallottunk a gyülekezete életéből: 92 évesen meghalt egy nőtestvér. Addig idősen is el-el hozták őt gyermekei a gyülekezetbe. Kiderült, hogy sok-sok éven keresztül fizette az egyházfenntartói járulékot, két lánya és vejei részét is. Így mikor ez kiderült, jöttek rá, hogy 5 fővel lett kevesebb a Móri gyülekezet létszáma. Ilyen is van; csendes, áldozatos szeretet!

Hegedűs Jánosné

Szenvedélybetegségek

TÁRSFÜGGŐSÉG

Társfüggőség, kodependencia, kényszeres segítség... megannyi fogalom, melyeket használunk, de nincs pontos definíció, illetve nagyon is sok definíció létezik.

Megpróbálom körülírni: „ha drogként használsz egy másik embert” (Robert Lefever), ha „árnyékéletem él, miközben hatékony öngáncsolóként működök” (H. Szilveszter).

Talán Melody Bettie az egyik legjellegesebb kodependencia szakértő, ő így fogalmaz: „*a kodependens egy olyan ember, aki engedékenyen tűri, hogy egy másik ember viselkedése befolyásolja őt, miközben elszánt erőfeszítéseket tesz arra, hogy szabályozza a másik ember viselkedését.*”

(Bizonyos szerzők a kodependencia vonatkozásában gyakran használják a „tanult tehetetlenség” és a „tanult önmeghiúsító viselkedés” kifejezést is. Mindkét kifejezés arra utal, hogy az egyén az eredeti családjában sajátította el ezt a viselkedésmintát, illetve ott alakult ki. Alkoholista vagy elmebeteg apák lányai szinte törvényszerűen kodependensek lesznek.)

Magyarán szólva: ha állandóan valaki másnak a problémáin rágódsz, vagy feloldod a saját életedet egy társadalmi csoport megsegítésében, legyen az a nőmozgalomtól a cigányok helyzetéig bármi, **ÚGY, HOGY EZZEL A SAJÁT ÉLETEDDEL VALÓ KAPCSOLATOT ELVESZÍTED, A SAJÁT SZÜKSÉGLETEIDET HÁTÉRBE SZORÍTOD**, mintegy ellobbansz egy ügyért, áldozattá válsz egy alkoholista, vagy másfajta kényszeres és romboló ember mellett, nos, akkor valószínűleg a fenti fogalmak definiálatlan, de valós megtestesítője vagy.

Hol a határ a szociálisan érzékeny, altruista, egészséges segítő és a kodependens ember működése között? Valószínűleg vékony a határvonal. Ha a kiégés, az elfásulás, a depresszió felé haladsz, esetleg pszichoszomatikus tüneteid vannak

(alvászavar, emésztési problémák, kóros elhízás, rendszeres hangulatjavító/nyugtató fogyasztás, keringési zavarok, krónikus hátfájás, akkut nőgyógyászati problémák, potenciázavar, stb.), ha áldozatnak érzed magad, aki mindig inkább csak ad, semmint kapna, ha úgy érzed, kihasználják mások és az „élet”, akkor valószínűleg átlépted a határvonalat.

Egy kodependens mindig kodependens marad, az alkoholistához hasonlóan: nem lehet tökéletesen meggyógyulni. A karakter alapja it nem lehet kicserélni, csak a falakat, ami azt jelenti, hogy előbb a hozzáállást, aztán a gondolkodást, majd a beszédet, végül a reagálási módokat és az életmódot szükséges megváltoztatni egy jobb, elviselhetőbb és boldogabb élet reményében.

A kezeletlen kodependenciának egyre romló a tendenciája. Ami az elérhető és kitűzendő cél: felépülni és tünetmentesnek maradni.

Definíciók helyett megpróbálom körülírni, hogy mi az a működés, ami jellemez egy felépült kodependenst. Ebből nyilván kitalálható, hogy ennek az ellentétjei jelentik az aktív tünetegyüttest. Ez nem teszt, és nyilvánvalóan nehéz, vagy lehetetlen 100%-ra teljesíteni. Ez nem is lehet egészséges cél, hiszen a tökéletességre való törekvés önmaga is egy aktív kodependens tünet. Azt viszont lehet mondani, hogy az alábbi lista jellemző valakire, kevésbé jellemző, vagy éppenséggel a másik véglet a jellemző, vagyis az aktív tünetezés.

Egy felépült kodependens az alábbi módon működik:

- feladja a megmentő szerepet. Ez nagyjából a következőket jelenti: nem pénzel olyan embereket, akik képesek lennének gondoskodni a saját szükségleteikről, ideértve a legális munkavégzést és a pénzszerzést is. Nem intézi mások ügyeit - még akkor sem, ha szociális munkás - amennyiben ezek a „mások” is járóképesek és beszédképesek. Nem szerez szállást, munkát, élel-

met, ruhát és pénzt olyan emberek számára, akik képesek erre, nem intézkedik, telefonál mások helyett és azok feje fölött, nem indul el segítséget keresni mások számára, különösen nem kéretlenül.

Viszont képessé válik segítség keresésére és segítség kérésére önmaga számára, ha ez szükséges, szegyenkezés és büntudat nélkül. Nem tekintí gyengeségnek az orvoshoz, vagy más segítő szakemberhez történő elmenetelt.

- a megmentői szerep feladása után felismeri az „áldozatként” átélt szituációkat, valamint az „üldözői” szerepmintákat, amikor „helytelenül” élő és viselkedő emberekre csap le, kritizál, és ad ötleteket a helyes (megfelelő) célravezető viselkedésre. Ez ugyanis a rávezető út a „megmentői” szerephez. Képes visszautasítani az áldozati és üldözői szerepbe hívogató csábításokat, nem reagál az effajta mondatokra, illetve kilép ezekből a szituációkból, majd később egy magasabb fejlődési szinten már be sem lép.

- bármilyen kérésről el tudja dönteni, hogy kárára van-e. Nem a kérést megfogalmazó esdeklőnek, hanem NEKI ÖNMAGÁNAK. ILYENKOR KÉPES NEMET MONDANI MAGYARÁZKODÁS ÉS BÜNTUDAT NÉLKÜL.

- kapcsolatban van a belső érzéseivel, ki tudja, és ki is akarja fejezni azt a külvilág felé

- képes és mer dühöt és haragot érezni, és ki tudja fejezni azt nem dramatikus módon, azaz nem egy dühroham keretében, nem önmaga és mások számára ijesztő, vagy romboló módon

- a problémáit inkább megoldandó feladatnak érzékeli, nem a panaszkodás révén irányíttatja maga felé mások figyelmét

- nem osztogat tanácsokat sem burkolt, sem közvetlen formában. Hagyja, hogy a dolgok megtörténjenek a maguk menetében és a maguk idejében

- feladta azt az illúziót, hogy képes kitalálni, hogy másoknak mi lenne a jó, vagy, hogy másoknak mit kellene tenniük

- nem veszi át mások érzéseit, és nem hordozza. Mások nézeteit csak úgy veszi át, ha előbb átérteszi a saját kritikai szűrőjén is. Különösen vonatkozik ez szélsőséges nézetre. Nem azonosul kritikátlanul és azonnal egy tekintélyszeméllyel. (pl. főnök, politikai vezető, házastárs, tévésztár stb.)

- szótárából kivesszőfélben vannak a „kell, kellene, muszáj, illendő” szavak, különösen másokkal kapcsolatosan. Megjelenik ezek helyett a „lehet”, „lehetőség” a szóhasználatban.

- amennyiben édesség/csokoládéfüggő, akkor nem bagatellizálja ezt a tényt, de nem is dramatizálja túl. Ugyanakkor nem fogyókúra megszállott.

- beszédében gyakran beszél a saját élményeiről, kevésbé jellemzőek azok a mondatok, amelyek úgy kezdődnek: „Az emberek általában... az emberekkel az a baj... az emberek ilyenkor...” Az „ember”, mint általános alany helyett személyes névmásokat használ: én, te, ő...

- a kommunikációs fegyvertárban nem szerepel a megsértődés, ha megsértik, nyíltan szavá teszi.

- megszűnik az „elismerés-vadászat”. Az önbecsüléshez nincs szükség folyamatos külső megerősítésre. Céljait és kéréseit a kodependens is nyíltan felvállalja és kimondja, nincs többé szükség hízelgéssel vagy sajnáltatással felvezetni a kéréseket. Nem manipulál, és ő sem manipulálható hibáztatással, bűntudatkeltéssel, szégyenteli helyzetekkel való fenyegetettséggel. Megszűnik a rettegés a hatalmi helyzetekben levőktől, a főnököktől. Nem tolja át indulatait: például, ha a főnökre haragszik, nem vezeti le a férjén és fordítva.

- sem túl erős vonzalmat és szájalmat, sem ellenségeséget nem él át a hátrányos társadalmi csoportokat illetően (cigányok, melegek, hajléktalanok, drogosok, munkanélküliek). Képes indulatok nélkül beszélni ezekről a témákról.

- elhagyja a kontroll igényből jelentkező telefonálási, és levélírási kény-

szereket. Nem rendelkezik magas telefonszámlával, ha csak nem kifejezetten a saját munkája és profitja miatt szükséges ez.

- nem ellenőriz másokat, főnként is csak a szükséges, ám elégséges kontrollt alkalmazza. Nem akar senkit rajtacsípni a hibázáson. Önmagát is engedi hibázni.

- visszatér a humorérzék, önmagán is képes nevetni. Nem veszi véresen komolyan az életet, nem rágódik napokon át apróságokon, képes humorral elviselni és túllépni méltánytalan helyzeteken.

- képes elfogadni a jogos, és visszautasítani a méltatlan kritikát. Elviseli, ha megdicsérik, és el tudja fogadni.

- az önsajnálát, mint alapérzés tovatűnik, ami nem egyenlő azzal, hogy mindig vidámnak, boldognak és kiegyensúlyozottnak AKAR látszani, akkor is, ha nem az. Megengedi magának a szomorúságot, a búsongást, a veszteségérzést, az elveszettséget, és a kinnrekedtséget, ha az élet úgy hozza, de nem dagonyázik benne sokáig.

- nem kényszeríti magát a házasságra, ha nincs rá vágya. Nem fekszik le senkivel szájalomból, félelemből, vagy a „békesség, kedvéért”. Képes önmaga és a partnere számára megfogalmazni szexuális igényeit (hányszor, mit és hogyan).

- megjelenik az arcán egyfajta félelemmentes szelídség. Ezzel párhuzamosan megszűnik az úzottságérzése, és testi kifejezései. (rebbennő, nyugtalan tekintet, ujjak ideges vibrálása és mocorgása, nyugtalan - fészkelődve ülés, túlmozgás, föl-

le járkálás, tisztogatási és takarítási kényszerek stb.).

- nem keres kifogásokat arra, hogy miért nem űzi a félbehagyott hobbi-jait és kedvteléseit

- sanyarú sorsáért nem hibáztatja Istent, még titkos gondolatcsírák formájában sem

- a hétköznapi teendőket nem hatja át sem a kapkodás, sem a halogatás, sem ezek váltakozása

- tisztában van a lehetőségei és a képessége korlátaival, és nem vállalja felül, vagy túl magát, az alkalmatlansági érzéstől félve, vagy túlzott bizonyítási kényszertől vezérelve. Ugyanakkor alul sem vállal lehetőség szerint, jelentősen a képességei alatt levő munkákat.

- nincsenek nagy tartozásai, van pénzügyi terve, a pénzügyei átláthatók. Karitatív és más humanisztikus (illetve állat- és környezetvédelmi) célokra nem áldoz a bevételei 10%-nál többet. Van munkahelye, nem retteg folyamatosan az elvesztésétől. Munkanélküliként határozott, kezdeményező lépéseket képes tenni, nem passzív várakozó.

- szerelmi életében megszűnik a bajban levőkhöz való beteges és erős vonzódás.

- van napirend, amiben van luk: szabadidő önmaga számára. Képes elviselni a mosatlan edényt, a szennyes ruhát és hasonlót, ha nagyon fáradt.

- reagáló személyisége ellenére megtanul nem reagálni (minderől később bővebben a „horog” c. fejezetben). Képesse válik a kezdeményezésre anélkül, hogy átesne a ló túloldalára, túlzásba véve a kez-

deményezéseket, állandóan újabb „akciókon” és terveken fáradozva.

- felismeri és kezeli a „pillanat születet”, azonnali és féktelen szerelmeket, tudván, hogy ez csak egy tünet, aminek nem kell feltétlenül engedelmessé válnia, és időnyeréssel kezelhető állapot lesz belőle. Nincsenek egyéjszakás kalandok, mint ahogy félelem sem a szextől. Csak olyan partnerre vágyik, akit nem kell aztán szégyellnie. A csapodár, hedonisztikus, kriminális szempontból veszélyes, harsány és szenvedélybeteg embereket nem megszelídítendő, lehetséges társaknak, hanem bajt hozó veszélyforrásoknak látja. Megszűnik a vonzódás az izgatottságot szülő, veszélyes helyzetek és az emberi tragédiák iránt.
- nincs szimbiotikus kapcsolata másokkal, a gyermekeit is ideértve. Nem aggódik túlfentül a gyerekeiért, nem húzza ki a csávából azokat, nem pénzeli a hóbortjaikat, nem aggat rá saját, nem teljesült vágyakat (zongora, balett, tenisz, diploma stb.) Nem írja meg a gyerek leckéjét, nem telefonál helyette, és nem kontrollálja túl a gyerek kapcsolati rendszerét, (inkább a „monitorozás” jellemző a kontrollálás helyett) nem húz ki minden iskolai történetet harapófogóval a gyerekből, és nem gyűjtöget információ halmazt a tanáiról, osztálytársairól. Képes viszont végighallgatni a gyereket tanács, kioktatás, prédikálás nélkül.
- nem reagál feltétlenül azonnal, képes időt kérni, hogy egy döntést megfontoljon. Nem jellemzi a kényszeres vásárlás, a kényszeres evés, a rendszertelen alvás, a kontrollálatlan és időt elfolytató tévzés, nem csüng a szappanoperákon és a romantikus ponyvaregényen, illetve megszűnik a belső igény ezek állandó olvasgatására. Nem függő az ezotériától, azaz nem gondolkodik állandóan és kényszeresen a reinkarnáció, a horoszkópok és a számmisztika rejtélyein, nem jár jósokhoz. Nem bújjik el a kodependens betegség és a felépülés elől „karmikus okokra” hivatkozván.
- nem akar senkit megtéríteni (valamilyen új eszme, eljárás, vagy egészségügyi csodaszer hívei közé bevonzolni.) Nem ajánlgat mások-

nak különböző gyógyító könyveket, ideértve akár ezt is... Általában véve semmit sem ajánlgat, kivéve, ha ezt kifejezetten kéri, vagy ügynői munkából él. Nem próbálja kitalálni és megfogalmazni mások szükségleteit. Nem küld mindenféle nagyon gyönyörűséges idézeteket és képeket e-mail-es körlevelekben minden ismerősének.

- szereti önmagát. Emiatt nincs lelkiismeret furdalása. Havi egy-kettőnél többször nem jár turkálóba, és nem jelenik meg a büntudat, ha vesz magának valami apró „hülyeséget” vagy szükséges, de drágább holmit. Kapcsolatban a van a testi folyamataival, nem hanyagolja el a testét az időnyomásra hivatkozva. Elfogadja a jogos bókákat. Elfogadja a testét, és nem akar tökéleteset, nem ábrándozik plasztikai műtétekről, szélsőséges és valóban szükséges eseteket (pl. baleseti heg) kivéve. Nem büszke és nem is szégyenkezik az életkora miatt, hanem együtt él vele. Nem gondolja, hogy a tökéletesebb kinézet automatikus boldogságot jelentene.
- nem vezérelv másoknak a kedvében járni, és nem akar valakit mindenáron és mihamarabb kiengesztelni, ha az a valaki haragszik, vagy neheztel rá. Nem retteg a jövőtől, nem ábrándozik „elmenekülésekről” vagy, ha igen, akkor ehhez konkrét cselekvési tervet készít, amit meg is valósít.
- konkrét tervei vannak a saját életében, a „bárcsak”, a „miért pont én?” a „nekem úgysem sikerül” és hasonló gondolatok kiköltöznek a fejéből, vagy legalábbis megritkulnak.
- ideiglenesnek tekinti az aktuális érzéseit, helyzeteit, tudja, hogy minden változik. Ő maga is képes a változásra, új dolgok megtanulására, dogmáit időnként megkérdőjelezi. Képes önvizsgálatot tartani, szégyen, önhibáztatás és minősítgetés nélkül. Hibáit képes felvállalni szégyenkezés nélkül. Megszűnik a tökéletességre való törekvés állandó és nyomasztó belső igénye. Mások tökéletlenségeit is elfogadja, másokkal szemben az elvárásai csökkennek, illetve reálissá válnak. A másoktól való elvárásait nyíltan felvállalja, közli, és nem csak célozgat rá, illetve nem „csak le” a másik

félre, ha a titkos elvárások nem teljesülnek.

- Kiveszik az állandósult érzés a lelkéből, hogy „valami fontos hiányzik az életemből.” Befogadja, hogy nincs tökéletes boldogság, ahogy nincs reménytelen boldogtalanság sem.
- nem ábrándozik grandiózus társadalmi méretű megmentésekről, a világ környezeti, politikai problémáinak megoldási receptjein keveset gondolkodik. A politikával kapcsolatos szenvedélyessége alábbhagy.
- feldolgozza, „bedolgozza” az eredeti családjában történeteket, nem analizálgatja állandó jelleggel a szüleit. A mély gyász, közeli rokon elvesztésekor nem tart egy évnél tovább. Képes a megbocsátásra, egy belső munka eredményeképpen, de nem a helyett. Ez azt jelenti, hogy sérelem, trauma és visszaélés esetén nem a haragvás helyett bocsát meg, hanem azt követően, kellő időt hagyva a haragvás enyhülésére és távozására.
- és végül: nem tekinti csapásnak a kodependenciát, képes látni az előnyeit és azokat a lehetőségeket, amelyek a betegséggel való foglalkozás révén ajándékként elérhetők: barátságok, önszeretet, lelki béke, harmónia, élet és halál könnyed elfogadása, mély önismeret.

Figyelem: ha sok találatod van, nem kell összeomlanod: ez csak egy lista, nem vádirat! Ugyanakkor bármilyen változás csak a jelenlegi helyzet elfogadásával kezdődhet!

Tóth Béla

IFJÚSÁGI CSOPORT (IFI)

KÁLVIN TÉRI VAKÁCIÓS BIBLIAHÉT

A Vakációs Bibliahét 2022-ben június 20-24-i napokon zajlott le. Ez alatt az öt nap alatt főként Sámuel történetével foglalkoztunk a gyerekekkel, de rengeteg játékot is játszottunk velük. Nekem ez volt az első alkalmam, hogy segítőként vehettem részt egy táborban, viszont nagyon élveztem a programok szervezését és kivite-

lezését is. Mivel egész héten jelen lehettem és csoportvezetőként is tevékenykedhettem, ami által többet lehettem a gyerekekkel és többet játszhattam velük. Természetesen mindenkinek megvolt a maga feladata hisz mindennap különböző programokat szerveztünk, például lehetett kézműveskedni, vagy a mozgékonyabbaknak számháborúzni is.

A legkedveltebb tevékenység a gyerekek és a segítők szerint is egyaránt az volt, amikor az egyik csoportfeladat miatt vízibombákkal kellett játszani. Összességében a tábor remek volt, és remélem, jövőre is segíthetek.

Cselei Magdolna Sára

BODASZŐLŐI VAKÁCIÓS BIBLIAHÉT

2022. július 11-14. között került sor a Bodaszőlői Vakációs Bibliahétre, immár 4. alkalommal. Izgatottan készültünk a hétre, hiszen minden évben jó élményeket hozunk haza onnan. A reggelt a segítők imaközösséggel kezdték, majd vártuk, hogy a gyerekek megérkezzenek a tábor helyszínre, ahol reggeli létszámenőrzés és a reggeli torna után tízórai várt rájuk. A délelőttöt közös áhítattal folytattuk, itt Sámuel történetét hallhattuk, majd kiscso-

portokba rendeződve dolgoztuk fel a tanulságokat beszélgetésekkel, játékokkal, feladatokkal. Az ebédet követően minden napra volt egy meglepetés program, ami számháború, kincskeresés, vízibomba csata volt. Ha maradt idő a nap zárásáig, lehetett focizni, kézműveskedni, trambulinózni, játszani, beszélgetni. A napot egy kis famanó, Pancsinelló történeteivel zártuk.

Rengeteg szeretetet, mosolygást, bizonyágtételt kaptam ezen a hé-

ten. Mindig megérint, hogy a nehéz életkörülményeik ellenére mennyire vidámak ezek a gyerekek. Hálás vagyok Istennek azért a közösségért,

akik Bodáról segítettek a táborban, csodálatos, hogy Isten szeretete mennyire össze tudja hozni az embereket. Hogy egyik ifis társam szavával

éljek, Bodaszőlő igazából Csodaszőlő volt azon a héten.

Magi Luca

REFISZ NYÁRI NAGYTÁBOR

Nyár utolsó hetét a lehető legjobb helyen töltöttem néhány ifis társaságában: a refisz (Református Fiatalok Szövetsége) nyári táborban. A hosszú, de annál kellemesebb vonatút után megérkeztünk Balatonszársóra és elfoglaltuk szobánkat az SDG Központban.

A hét érdekesítő és mindenki számára aktuális témája a család volt. A reggeli áhítatok alkalmával egy tapasztalatokban gazdag házaspár Mítka és Fodi látott el minket lelki útvalóval az Ige és saját tapasztalatuk, tudásuk alapján. A Bibliában rengeteg követendő és kevésbé követendő példa áll a szemünk előtt,

apa-fia kapcsolatok és házasságok, ezek tükrében vizsgáltuk saját életünket. Az egyéni feldolgozásban a kiscsoportok segítettek nap mint nap, megteremtve azt a bizalmi légkört, ahol mindenki kitarulkozhatott és megoszthatta őszinte gondolatait, érzéseit.

Napközben sokféle izgalmas és szórakoztató programon vehettünk részt, természetesen kihasználtuk a Balaton közelségét, de ezen kívül nem maradhattak el a társasdélutánok és a különböző sportprogramok sem, mint a foci, röpi és a refisz bikája verseny.

Esténcént evangelizációkon vettünk részt, amiket Marco, egy hol-

land misszionárius tartott, meglepően érthető magyarsággal. Ezeken az alkalmakon végigvettük milyen lenne egy ideális család, és hogy ehhez képest mi hol tartunk, valamint, hogy Isten mit ajánl nekünk. Az este további részét dicsőítés, valamint teaház színesítette, ahol kellemeseket lehetett beszélgetni, és megkínálhattuk egymást egy jó zsíros kenyérral.

Igazi lelki feltöltődés volt a hét, az értékes igei üzenetek mellett az egyre szorosabbra fűződő barátságokért is hálát adok az Úrnak.

Magi Csenge

ÁLDÁS VAGYUNK, HOGY MÁSOK SZÁMÁRA ÁLDÁS LEHESSÜNK! MISSZIÓS NAP

portokban, közösségekben (pl.: gyülekezet), és a környezetünkben. Egy vagy több közösség összetartásának kedvező és építő hatásain kívül, még két vezérfonalon mozgott David Jarsetz előadása. Az egyik, hogy egy ember nem kaphatja és kaphatja megállás nélkül az áldásokat, anélkül, hogy tovább adná. Ez olyan, mint a lélegzés. Nem lehet csak beszívni

2022. szeptember 24. szombat reggelén elindult Hajdúböszörmény kicsiny delegációja Budapestre missziói napra. Ezt a missziói napot a Molnár Mária Külmisziói Alapítvány (a Liebenzelli Misszó magyarországi mellékága) szervezte, a Szabad Evangéliumi Gyülekezet termében. A főelőadó, aki a délelőtti evangelizációt tartotta David Jarsetz volt, a Liebenzelli Misszió missziós igazgatója. Az előadás németül ment, tolmács segítségével. Témája: Áldás vagyunk, hogy mások számára áldás lehessünk!

Nagyszerű előadás volt, hogy a missziót hogyan éljük meg kicso-

a levegőt, azt ki is kell fújni. Ugyan így van ez nagyban is. Egy gyülekezet egy idő után halott lesz, ha tagjai nem adják tovább a jó hírt. A másik, hogy a missziói munkákban az evangélium hirdetése mellett ugyan olyan fontos a másokon való segítség is. Ez a kettő együtt jár, és nem elválasztható egymástól.

Az ebéd színvonalas hidegtállal, állófogadással volt megoldva, pont elegendő mennyiséggel.

A „pódiumbeszélgetés” elnevezésű programban fiatal felnőtt lányok számoltak be pár rövid mondatban a néhány hónapos missziós tapasztalataikról. Erre sajnos nem volt sok

idő, viszont ami utána jött, azt igazán nagy felüdülés volt hallgatni.

Sipos Dorka részletes beszámolója volt Ecuadorban (Dél-Amerika nyugati partok) töltött szűk egy évről a Liebenzelli Misszió Impact* programjának keretében. Öröm volt kihallani a beszámolójából, hogy a misszióban az kap a legtöbbet, aki szolgál, aki ad.

**Az Impact egy lehetőség fiatalok számára, hogy Németországban 3 hónapos felkészülés után, minden nagyobb elköteleződés nélkül szolgálhassanak néhány hónapot misszióban.*

Magi Sarolta

HAJDÚSÁMSONI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

Áldás szívvel szeretném tájékoztatni a kedves gyülekezetet az október 1-i Hajdúsámsonban megrendezett Ifjúsági találkozóról, aminek a témája: Majd? volt.

A téma rendkívül érdekes volt számunkra. Sokszor én magam is azon gondolkodom, hogy mit mond nekem az Isten a jövőmre nézve, vagy éppen mi az, amit a múltban elvéstem és nem feltétlen volt Istennek tetsző. Pedig sokszor éppen a jelenünkre kellene koncentrálnunk (Efézus 5:16-17).

De, hogy az ellátásról és az ottani hitéletéről is lehessen szó; úgy gon-

dolom, hogy a dicsőítésekre és az ellátásra nem lehet panasz. Külön tetszettek a Refisz féle kiscsoportos beszélgetések és a különféle előadások (szám szerint 2 db), amik segítettek a téma elmélyítését és a közösség formálását.

Valamint hálát adok a sámsoni ifiseknek, akik önnön maguk megszerveztek közel 200 embernek egy komplett napot és ezáltal megdicsőíthették az Úrnak nevét és gyarapították az Ő dicsőségét.

Mindenesetre reméljük, hogy jövőre is mehetünk. Rendkívül jó kapcsolódás volt a hétköznapokból felocsúdva. És reméljük, hogy jövőre

is ilyen tartalmas, meghitt és a Szentlélekkel átitatott közösségünk lesz a többiekkel, mint október elsején.

Baja Áron

EGYHÁZTÖRTÉNET

„A WITTENBERGI CSALOGÁNY”

Philipp Melanchton élete és kora

Minden nagy szellemi irányzatnak megvan a maga „szürke eminenciásai”. Olyan emberek ők, akik a háttérben, csendben húzódnak meg, mégis nagy dolgok bíznak rájuk. Philipp Melanchton pontosan ilyen ember volt. Az ő zsenije, teológiai munkássága az, ami nagy segítséget nyújtott Luther Mártonnak abban, hogy a reformációi tanai elterjedjenek, valamint a kor tudományos igényeit is kielégítse, és megeremtsse a protestáns dogmatikát.

Melanchton 1497. február 16-án született Brettenben a Pfalzi Választófejedelemségben. Eredeti családneve Schwartzerd volt, de a klasztrikus, humanista tanulmányokat folytató Philipp, a kor szokásához híven „görögösítette” a nevét, és annak tükörfordítását használta vezetéknevéül, ami azt jelenti: *fekete föld*. Nagypapa még kereskedőként kereste a kenyerét, apja pedig a fejlődési udvarban szolgált kovácsként. A család az ő haláluk után költözik Pforzheimba, amikor Melanchton tíz éves volt.

Az ifjú kiváló szellemi képességei már korán megjelentek, hiszen tizenhárom évesen már a Heidelbergi Egyetem hallgatója. Leginkább a nyelvészet érdeklé, de ezek mellett

hallgat orvostudományt, jogot és teológiát. Mesterei közé tartoznak nagybátyja, Johannes Reuchlin és Johannes Gerson, akik a kor kiváló pedagógusai, gondolkodói voltak. A heidelbergi évek után Tübingenben tanul tovább, ahol tizenhét éves korára megszerzi a *magister artium* (a művészetek, ill. szabad művészetek mestere) címet. 1518-ban Bölcs Frigyes Reuchlin hatására meghívja az ifjú Melanchton az újonnan szerveződő Wittenbergi Egyetem ógörög tanárának. A 150 cm magas, vékony testalkatú, enyhe beszédhibával küzdő Melanchton a város nevetségének a tárgya, utcagyerekek, és fennhéjázó polgárok céltáblája volt. Egészen addig, ameddig meg nem tartotta a *De conigendis adolescentiac studiis* (Az ifjúság oktatásának javításáról) című székfoglaló beszédét, amiben kiváló reformokat javasol, ami lenyűgözte az egyetem teljes közösségét. Ettől a ponttól nevezték kortársai a „*wittenbergi csalogánynak*”.

Ez idő tájt ismerkedett meg, és kötött barátságot, az akkor még ágostai szerzetesként, és egyetemi tanárként működő Lutherrel. A kezdeti unszimpatia után barátságuk anynyira szorossá lett, hogy látogatták egymás óráit. Luther ógörögöt tanult Melanchtontól, Melanchton pedig teológiát Luthertől, amit visszaemlékezéseiben így fogalmaz meg: „*Tőle tanultam meg az evangéliumot!*”.

Melanchton hamar Luther és a Reformáció oldalára áll. 1519-ben elkíséri barátját a lipcsei disputára. 1520-ban feleségül veszi Katharina Krappot, egy szabó leányát, az após azelőtt Wittenberg polgármesteri címét is birtokolta egy ideig. 1521-ben Wartburgban segít Luthernek lefordítani az Újszövetséget. Fontos kiemelni, hogy bár Luther jól ismerte a héber és görög nyelvet, Melanchton, nyelvész voltából adódóan, még jobban elmélyedt bennük. Így, amit mi ma Luther Bibliának nevezünk, igazából Luther-Melanchton for-

dításnak kell neveznünk. Szintén 1521-ben írja meg a *Loci communes rerum theologicum* (A teológia fő pontjai) című írását, ami az életműve ékkövének tekinthető, hiszen ez az első protestáns dogmatika. Maga Luther így nyilatkozott a szerzőről: „*Ez a kis görög még a teológiában is túltesz rajtam.*”.

1530-ban megfogalmazza a *Confessio Augustana*-t (Ágostai Hitvallást) és az *Apologica Confessio Augustana*-t (Az Ágostai Hitvallás védelmében). Wittenbergben kiváló diákja lesz Ursinus Zakariás, aki később a Heidelbergi Káté egyik szerzője lesz. Ezen kívül az egyetemen igyekszik megszervezni az oktatást, többek között támogatja a wittenbergi magyar bursa (diákközösség, kollégium) létrejöttét.

1546-ban meghalt Luther Márton. Melanchtonnak még adatik tizenkilenc év a munkálkodásra. Egyre inkább megismerkedik a kálvinizmus tanaival, és szimpatizál is velük. Szeretné a Reformációt egységben tartani, de sajnos kortársai hevesen támadták emiatt, Különösen Matthias Falcus Illyricus, aki „kriptokálvinistának” (rejtett kálvinista) nevezte Melanchtont.

1557-től egészsége folyamatosan romlani kezd. Bár hatalmas dolgokat tett a Reformáció előretöréséért bizonyos középkori babonásokat nem tudott levetkőzni. Ő maga nem csak asztroNÓMIÁVAL, ami komoly tudomány, hanem asztroLÓGIÁVAL is foglalkozott. Már gyermekként hallott ezekről, hiszen az édesapja készített számára horoszkópot, sőt Melanchton maga is gyártotta őket. Luther Márton véleménye ez volt munkatársa babonáiról: „*Elszomorít, hogy Philipp Melanchton annyira híve az asztrológiának, mivel sokat gúnyolják emiatt. Könnyen befolyásolható égi jelekkel, s megtréfálható gondolataiban. Gyakran okozott ez bajt neki, de nem győzhető meg. Egyszer, amikor Torgauból jöttem,*

igen betegen, azt mondta, hogy az a sorsom, hogy meghaljak. Soha nem akartam elhinni, hogy ilyen komolyan gondolja.”. Egy alkalommal azt a jóslatot kapta, hogy bele fog fulladni a Balti-tengerbe. Ezért minden hajóutat került. Angliában és Dániában is katedrát ajánlottak fel neki, de ő visszautasította, mert hajóval kellett volna eljutni oda.

1560. április 19-én hal meg Wittenbergben. Halála előtt egy héttel még tanított az egyetemen.

Mit is köszönhetünk Philipp Melanchtonnak? Minden emberi hi-

bája ellenére érdekelte, és fontosnak tartotta, hogy a reformáció hittételeit rendszerbe szedje, tudományos alapokra hozza. Azok a területek, ahol az ő tanai érvényesültek, idővel kálvinista területté váltak, ezzel előtérbe helyeződött a helvét (svájci) Reformáció, hiszen a Pfalzi Választófejedelemség és benne a Heidelbergi Egyetem a reformátusság szellemi központjává válik, ahová sok magyar peregrinus (vándor) diák is megfordul, és ők már ezeket a hitelveket hozzák el hazánkba. Mindezt azért, mert Melanchton ki akarta békíteni

a két különböző felet. A békülés sokáig váratott magára, egészen 1973-ig, amikor a leuenbergi konkordia kimondta azt, hogy az evangélikusok (lutheránusok) és a reformátusok (kálvinisták) szószéki (igehirdetési) és úrvacsorai közösségben lehetnek egymással. Mindehhez pedig egy olyan emberre volt szükség, mint Philipp Melanchton. Legyen áldott emlékezet!

Rácz Gábor

JÓ PÁSZTOR ÓVODA

INTÉZMÉNYVEZETŐI TÁJÉKOZTATÁS

A 2022/23-AS NEVELÉSI ÉV

INDULÁSÁRÓL A JÓ PÁSZTOR REFORMÁTUS ÓVODÁBAN

„Kérlek tehát titeket...az Úrért: éljete méltón ahhoz az elhíváshoz, amellyel elhívattatok, teljes alázattal, szelídséggel és türelemmel; viseljétek el egymást szeretettel, igyekezzetek megtartani a Lélek egységét a békesség kötelékével.”
(Efezus 4:1-3)

Uram, közösségünk hite olyan, mint a búzamező.
Mikor az elvetett mag kikel, még minden hajtás magányos.
Ám ha a búza már gyökeret vert és nagyobbra nő,
eltűnnek az egyes búzaszálak,
és csak egy összefüggő,
arany mezőt látunk.

Add, Uram, hogy gyökeret verjünk szeretetben, növekedjünk közösségben, az összetartozásban, hogy akaratom szerint történjék az életünkben minden!

Add, Uram, hogy úgy alkossunk közös egységet, ahogy törékeny búzaszálak alkotják a végtelen, széles búzamezőt!
Ámen.

(Döbrentey Ildikó: És képzeld, Uram... kötetéből)

Intézményünkben a Jó Pásztor Református Óvodában a 2022/2023-as nevelési évünket a fenti Igével és imádsággal indítottuk bízva Atyánk megtartó kegyelmében és közössé-

günk összetartó egységében.

Az új nevelési évet új kollégákkal kezdtük, mivel két munkatársunk is hamarosan nyugdíjba vonul. Gyermek gondozásából visszatér Gajdán Attiláné, aki a külsős dajkai teendőket végzi, illetve az udvaros-gondnokkarbantartó-gépjárművezető munkakört a jövőben Osváth Tamás látja el. Isten áldja meg köztünk végzett munkájukat! Az évnyitó értekezleten búcsúztunk el Bertalan Jánosné Hajnikától és Bertalan Pétertől azzal a reménységgel, hogy ha a mindennapos munkatársi kapcsolatunk meg is szűnik, de a testvéri kapocs továbbra is megmarad. Mindkettőjük életére és nyugdíjas éveire Isten gazdag áldását kérjük és kívánjuk valamenynyien!

Óvodánk a nyár folyamán felkészült a gyermekek fogadására, megtörtént a Báránka és a Csengettyű csoportok padlóburkolatának cseréje, valamint a csoportszobák, öltözők, mosdók mellett az egész alsó szint festése is. Az udvari játékok, homokozók felújítása is teljesen elkészült. A három játékvár, a mérleghinták és a mászóak korhadt, elhasználódott elemei lettek kicserélve, felújítva. A gyerekek boldogan vették újra birtokba esztétikus és biztonságos játszóudvarunkat.

Szeptemberben 5 csoportunkba összesen 128 kisgyermeket vártunk,

amiért hálaadással tartozunk gondviselő Istenünknek. A Csengettyű csoportban a nagycsoportosok helyét a legkisebbek vették át. Az óvodapedagógusok a dajka néniel és a pedagógiai asszisztenssel együttműködve azon fáradoztak, hogy megkönnyítsék a szülőktől való elválás folyamatát és örömtelivé, játékosá tegyék az újdonsült kis óvodások mindennapjait.

Amennyiben az idej nevelési évben is kialakul a járványügyi vészhelyzet, feladatunk lesz az egészség megóvásához szükséges higiéniai feltételek teljes körű biztosítása a gyermekek, dolgozók és a családok részére. Szükség esetén a vírushelyzet helyi kezelésének elfogadtatása, támogatása érdekében fontos feladatunk a családokkal történő együttműködés. Az intézményi védő, óvó előírásokat az aktuális helyzethez alkalmazkodva kiegészítjük a járványügyi prevenció teendőivel.

Hitéleti munkaközösségünk működésének folyamatos fejlesztése, rendszeresítése és hatékonyabbá tétele, jó gyakorlataink színvonalának

megtartása és újabb gyakorlatok elkészítése és felkészülés a bázisintézményi szakmai napunkra az intézmény szakmai stratégiájának kiemelt feladata az éves munkatervben. Bázisintézményi programunkra *Ünnepnap vasárnap* címmel az óvodás gyermekek az istentiszteleten végzett szolgálatainak bemutatásával egy online szakmai nappal készülünk.

Ezen kívül az idej nevelési évben nagy hangsúlyt fektetünk a fenntarthatóságra nevelésre, a környezeti nevelésben mutatott jártasságra, a fenntarthatóság értékrendjének hitelteljes képviselésére, valamint a környezettudatossághoz kapcsolódó attitűdök átadásának módjára. Környezetünk jelenlegi állapota sürgeti a szemléletváltást, amely a gyermekeken keresztül fejti ki hatását a családra, a családon át a tágabb környezetre. A fenntarthatóságra nevelés elősegíti és megalapozza a gyermekek környezettudatos magatartását, életvitelét, életmódját. Tapasztalataik megkönnyítik a környezetben való eligazodást, az értékek védelmét, becsülik és óvják a teremtett

világ értékeit. A gyermekek egyéni fejlettségének megfelelően kialakul a teremtett világhoz, a természethez és a környezethez való pozitív viszony, így ismerik fel, hogy a természet részei vagyunk és nem tulajdonosai. Életkoruknak megfelelően megismernek néhány környezetvédelemmel kapcsolatos fogalmat és a hozzájuk kapcsolódó tevékenységeket: hulladékszelektálás, újrahasznosítás, komposztálás stb.

Az idej nevelési évben előkészítjük és megalapozzuk a szelektív hulladékgyűjtést. A hulladéktárolók beszerzése és az árajánlatok kikérése nyár folyamán elkezdődött, reményesség szerint nem lesz akadálya a megvalósításának.

Hittel és reménységgel állunk az új nevelési év elé és kérjük, hogy a kegyelmes Isten áldjon, óvjon és vezessen bennünket továbbra is!

Testvéri köszöntéssel:

Dobóné Tanczig Anita
óvodavezető

BEOFAGADÁS IDŐSZAKA A JÓ PÁSZTOR REFORMÁTUS ÓVODA CSENGETTYŰ CSOPORTJÁBAN

2022. szeptemberében 26 kisgyermek kezdte meg óvodás éveit a Csengettyű csoportban. 2,5-3 éves kislányok és kislányok hagyták el a megszokott otthoni környezetüket, a szülők mellett megélt biztosságot. Kiléptek a számukra még ismeretlen, de sok új élményt és örömet ígérő, kíváncsiságukat felkeltő világba. Ez az út nem lesz min-

dig zökkenőmentes. Különösen is a kezdetekkor kell nagy akadályokat leküzdeni. Azonban szeretnénk ezen az úton mi, óvodai munkatársak, melléjük szegődni, s megmutatni számukra milyen jó az, ha barátokra találnak, ha a közösségben játszhatnak, ha közös élményeket élhetnek át. Segíteni fogjuk őket, hogy kitaruljon előttük az a világ, ami körülveszi

őket, hogy minden érzékükkel tapasztalják azt a csodát, amelyet Istenünk ajándékozott nekünk. Társunk lesz célunk elérésében a játék, a mozgás, az ének, a mesék világa. Mindenhez kérjük Mennyei Atyánk áldását, Jézus vezetését és a Szentlélek erejét.

*A Csengettyű csoportban
dolgozó munkatársak*

EGYHÁZMEGYEI CSENDES NAP

2022. augusztus 22-én, a Hajdúvidéki Református Egyházmegye szervezésében, Pedagógus csendesnap megrendezésére került sor. Az egyházmegye 8 intézményéből közel 250 pedagógus volt jelen. Ennek a jeles napnak, elsőként adott otthont a Bocskai téri Református Egyházközség fenntartásában működő Baltazar Dezső Református Általános Iskola. Nagytiszteletű Kocsis Áron református lelkipásztor, egyházmegyei tanügyi előadó köszöntését követően, nagytiszteletű Óz Lajos esperes úr igei üzenete Máté evangéliumának 17, 4 verséből szólt, „Jó nekünk itt...”. A megerősítő és önvizsgálatra készítő igei gondolatok után, Szontágh Pál a Református Pedagó-

giai Intézet igazgatójának előadása következett, „Pedagógusnak lenni menő?” címmel. Érdeklődéssel és kíváncsisággal hallgattuk Igazgató úr szavait, mely a hivatás- és pályamotiváció kérdését taglalta. A prezentáció után műhelymunkára mentünk, ahol az egyházmegye 8 intézményéből jó gyakorlatok bemutatása, műhelybeszélgetések hangzottak el. Intézményünkben, a Jó Pásztor Református Óvodában folyó színvonalas szakmai munkát, „Keresztyén hitre nevelés az óvodában” címmel Dobóné Tanczigi Anita intézményvezető mutatta be. A közös ebéd elfogyasztása után, nagytiszteletű Loment Péter lelkipásztor úr áhítata és az áldás zárta a közös együttlétet. Majd meghívást kaptunk

a következő pedagógus csendesnapra 2023-ban Hajdúnánásra. A mögöttünk lévő csendesnapra Isten iránti hálaadással gondolunk vissza, az előttünk álló nevelési évre reménységgel tekintünk előre. Isten Igéje erre buzdít minket: „Ezért szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.” (1. Kor. 15,58.)

*Tönkő Mónika
– óvodapedagógus,
hitéleti munkaközösség vezető*

BEMUTATKOZNAK AZ ÚJ ÓVODAPEDAGÓGUSOK

Nagy Dóra vagyok. 1996. december 22-én születtem Hajdúböszörményben. Tanulmányaimat, a hajdúböszörményi Bocskai István Általános Iskolában kezdtem, majd a helyi Bocskai István Gimnáziumban érettségiztem. Érettségit követően a Debreceni Egyetem Turizmus- Vendéglátás Felsőoktatási Szakképzés Közgazdász asszisztens szakirányra jelentkeztem, ahol 2017-ben végeztem. Az egyetem elvégzését követően egy évig a hajdúböszörményi Komfort-Szerelvény Kft. munkatársaként, webáruházat működtettem.

Szerettem volna a végzettségemnek megfelelő munkát, de ehhez Budapestre, illetve Dunántúlra kellett volna mennem. Mivel ragaszkodtam a gyökereimhez, s a turizmus vonalhoz, így a helyi Tourinform irodában dolgoztam egy évet. Szerettem szülővárosomat, szerettem itt élni, itt vannak a gyökereim. Nem szándékoztam Böszörményből elmenni, de a keleti régióban a turizmus területén kevés lehetőség kínálkozott, ezért is vállalkoztam a második diploma megszerzésére. Nagyon sok ismerősöm tette fel nekem többször is a kérdést, hogy miért nem gyerekekkel foglalkozom, s miért nem tanulok óvodapedagó-

gusnak. Az érettségi idején, igaz volt ilyen jellegű elképzelésem, de a turizmusban akkor nagyobb lehetőséget láttam. Édesanyám és nagyapám is pedagógus, mindketten egy helyi általános iskolában tanítottak, illetve édesanyám a mai napig is oktat, s az ők indíttatására, valamint a gyerekek iránti nagyfokú szeretetem, egy teljesen más pálya felé vitt engem. 2019-ben a Debreceni Egyetem Gyermeknevelési és Gyógynevelési Karra adtam be jelentkezésemet, nappali tagozatra, ahol az óvodapedagógus diploma megszerzésére vállalkoztam. Angolul középszinten beszélek, középfokú komplex angol idegenforgalmi szakmai nyelvvizsgával is rendelkezem. Azt gondolom megtaláltam a helyem. Nem szeretem a monoton tevékenységet, egy helyben ülni, nem tevékenykedni. Azt szeretem, ha zajlanak körülöttem az események, nyüzsgés van. Szeretem a kihívásokat, az új dolgokat, s élvezettel birkózom meg velük. Az óvodában két nap sincs egyforma, tele új próbákkal, küzdelmekkel, amitől az ember csak erősebbé, tapasztaltabbá válik. A diploma megszerzése után idén júliusban lehetőséget kaptam a Jó Pásztor Református Óvodában, mint óvodapedagógus, a gyerekek-

kel való foglalkozásra. Teljes mértékben nyitott vagyok a keresztyén nevelés megismerésére, hiszen ebben a gyülekezetben keresztelttek meg. Későbbi terveim között szerepel, egy fejlesztő pedagógusi szakirány elvégzése. Tetszik az egyetem új szakirányú képzése is, az állatászisztált pedagógiai fejlesztő tevékenység. Talán ebbe a szakirányba is gondolkodok, hiszen az állatokért rajongok, s lehetőséget látok az állatokkal való pedagógiai terápiás fejlesztésre is. Szeretnék egy második idegen nyelvet legalább középszinten beszélni, ezért távolabbi terveim között szerepel, a német nyelv komolyabb tanulása. Ugyanakkor az életpályamodell adta lehetőségeket is szeretnem kihasználni, a gyakornoki idő után, a Ped. I. és Ped. II. majd későbbiekben a mestéri fokozatot megszerezni. Szeretnék jó óvodapedagógus lenni, mert gyerekekkel foglalkozni egy csodálatos dolog, jó hallani a nevetésüket, látni a mindennapi tevékenységüket, fej-

lódésüket, s azt, hogy egyre értelmesebb kis nebulókká cseperednek.

Molnár Tamara Csilla vagyok, Romániában, Szatmárnémetiben születtem 1996. január 21-én. Vallásos családban nevelkedtem, magam is rendszeresen járok gyülekezetbe, tagja vagyok a női karnak emellett a gyerekek között gitáros szolgálatot is vállalom. 2011 és 2015 között a Magyar Ifjúsági Kezdeményezés csoport aktív tagja voltam, ahol különböző rendezvények megszervezésében és lebonyolításában vettem részt, családi napok alkalmával gyerekfoglalkozásokat tartottam. Romániában érettségiztem, melyet követően pe-

dagógiai és családsegítő munkatársi képzés keretében egy óvodában töltöttem gyakorlatomat. A gyermekek szeretete mélyen belém égett és a gyakorlatot követően meghoztam a döntésemet, hogy beiratkozom a Debreceni Egyetem Gyermeknevelési és Gyógypedagógiai Kar óvodapedagógusi szakára, ahova felvételt is nyertem. 2019-2021 között a MRE Diakóniai Iroda Kelet-magyarországi Református Gyermekvédelmi Központ Debreceni Reménysugár Gyermekotthonban dolgoztam, mint gyermekvédelmi asszisztens. Az ott töltött két év tapasztalata számomra, hogy a gyermekeknek nagy szükségük van Jézus Krisztusra, a Megváltóra, az igazi Szeretetre. Feladatom-

nak tekintem a rám bízott gyerekeket Isten segítségével Krisztushoz vezetni, a megélt hitem személyes példamutatással a gyermekek felé közvetíteni. A Jó Isten akarata által lehetőségem lett a Jó Pásztor Református óvodában dolgozni, ahol igyekszem a tőlem telhetőt nyújtani.

Nagy Dóra
és Molnár Tamara Csilla

REFORMÁCIÓRA

Telefonom felnyitva, üzenetet olvasok: Frissíteni kell. Gondoltam, most nem, ... majd később. Tovább szövéődött bennem a gondolat, hogy nem ugyanígy vagyunk lelkileg is? Frissíteni kellene... Majd később... súgja a kísértő. Szívünk sokszor telve van minden mással, problémákkal, megoldásra váró élethelyzetekkel, nehézségekkel, ... és nem látjuk a jó megoldást. Nem figyelünk eléggé az Úrra. Megújulásra, lelki felépülésre, felfrissülésre, megelevenedésre van szüksége éle-

tünknek. Isten ígében üzeni, hogy nála van az élő víz a felfrissüléshez. Hagyjunk fel hát az aggodalmakkal, kétségeskedéssel. Frissítsük fel gondolkodásunkat! Isten ígerte, hogy nem hagy el, (Ézs.41:10) Isten betölti minden szükségletünket (Fil.4:19); hajunk szála is számon van tartva (Máté 10:30-31); gondot visel rólunk (I.Pét5:7; Luk.15:31; MT21:22). Bízunk Istenre magunkat és hagyjuk Őt munkálkodni az életünkben. Ma van a kegyelem ideje (a Frissítés ideje). Reformáció idején lelki megújulásra,

Istenhez, a forráshoz való visszatérésre van szükség. Támaszkodjunk az élő Igére, mely tanácsol és útbaigazít bennünket. Ne halogassuk lelki életünk FRISSÍTÉSÉT! „Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsetek a ti szíveteket...” (Zsid. 3:7/b – 8/a). Ezért tehát frissíts... frissíts... frissíts.

Szeretettel osztom meg gondolataim testvéreimmel, kedves olvasóimmal, a Jó Pásztor Református Óvoda munkatársa:

Bertalan Jánosné

Én vagyok az élő kenyér...

„Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van és én feltámasztom őt az utolsó napon.”

János 6,47-54

KÁLVIN SZOLGÁLTATÓ KÖZPONT

SZÜRETI MULATSÁG A KÁLVIN JÁNOS REFORMÁTUS SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONTBAN

A Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban 2022. szeptember 21-én, Szüreti alkalmat rendeztünk. A rejtvényes feladatok megoldását követően, tízóráira egy kis vajas kaláccsal, almával és egyéb finomságokkal kedveskedtünk ellátottjainknak, délután pedig kezdetét vette a mulatság. Táncos mulatságunkon hatalmas sikert aratva, a Hajdúböszörményi Eötvös József Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola néptáncos tanulói adták elő műsorukat, melyet Láda Júlia tanító-néptáncpedagógus tanított be. Ezúton is köszönjük az élményt, további szolgálatukra, életükre, Istenünk áldását kívánjuk, gazdagon!

*Bertalan-Gellén Viktória
Kálvin János Ref. Szoc. Szolg. Kp.
fejlesztőpedagógusa*

Nagyon jól éreztem magam a Szüreti mulatságon. Délelőtt csináltunk szüreti, őszi fejtörőt Torma Anikó nénivel. Az enyém nagyon jól sikerült. A fejtörő után tízóraztunk, kaptunk kalácsot, szőlőt, almát, körte és ittunk szőlőlevet is. Nekem nagyon ízlett, amit kaptunk. Tízórai után kimentünk sétálni ide a környékre Anikó nénivel és Batáné Katika nénivel, és útközben találkoztunk Lőrincz Julika nénivel, aki behívott minket a kertjébe és megmutatta nekünk a háziállatait. Volt ott papagáj, hörcsög, cica és egy kis kutya is. Nagyon aranyos volt a kis kutya. Nagyon szeretem a kutyákat. Aztán visszajöttünk ebédelni és délután a nagy ebédlőbe jöttek a néptáncosok az iskolából és előadták nekünk a műsorukat. Nekem nagyon tetszett a néptáncelőadás. Nagyon ügyesek voltak. Köszönöm azoknak, akik

megszervezték ezt a szép napot.

Krisztián imája:

Mennyei Atyám! Köszönöm a Szüreti mulatságot, és hogy ilyen szép, őszi idő volt. Hálás vagyok Uram, hogy volt finom kalács, alma, körte, szőlő, szőlőlé. Kérlek Uram, hogy áld meg azokat, akik támogatták és megszervezték ezt. Jézus Krisztus nevében. Ámen.

*Budai Krisztián
Kálvin János Ref. Szoc. Szolg. Kp.
Lakóotthonos fiatalja*

„...VALÓBAN ÍGY VANNAK-E EZEK...?” APCSEL.17,11C

MI AZ EVANGÉLIZÁCIÓ?

Émlékszem, amikor Dr. Ladányi Sándor professzor úr a Budapesti Teológiai Tanintézetben tanította nekünk a Reformáció történetét, meggyőződéssel mutatott rá: ami ott és akkor Európában és Magyarországon történt, az nem magyarázható meg a történettudomány, a szociológia vagy a pszichológia eszközeivel. Merthogy a 16. század elejétől lelki ébredés söpört végig a kontinens nyugati és középső részén! Emberek tömegei hallották meg az Evangéliumot, vallották meg bűneiket és tértek meg az élő Jézus Krisztushoz, mint személyes Megváltójukhoz! Mai szóval: a reformátorok evangélizációs szolgálata hatalmas megújulást hozott Európába! Ez a megelevenedés aztán igen jelentős hatással lett mind a művészetekre, mind a közerkölcsre, de még a gazdaságra is. Mindezt számtalan példával lehetne igazolni.

Foglaljuk most össze röviden, vázlatosan, mit is jelent ez a fogalom, hogy „evangélizáció”? (szoktuk „nyílt előadássorozatnak” is nevezni)

- Szellemes, hétköznapi megfogalmazásban: „Az egyik koldus elmondja a másiknak, hogy hol kapott kenyeret!” (Az egyik már újonnan született ember hívja a másikat is megtérésre.)
- Az Újszövetség nyelvén: az euaggelisztész = evangélizátor: az

evangéliumot szóban hirdető személyt jelent. (Nem tévesztendő össze az „evangélistával”, ami egy, az evangéliumot írásban rögzítő személyt jelöl. Lásd: Máté, Márk, Lukács és János)

- Vannak tisztázandó társ-fogalmak, amelyekre most nem térünk ki: megtérés, újonnan születés, élő hitre jutás, üdvösség.
- Vannak tisztázandó különbségek is: Mi a jó igehirdetés? Mi a keresztyén kultúr-propaganda? Mi a tanítvánnyá tétel? (Mt 28,18-20) Mi a meggyőzés, agitáció, erőszakos térítés? Miben különböznek ezek az evangélizációtól, merthogy különböznek!
- Vannak tisztázandó sine qua non (nélkülözhetetlen) feltételek: az evangélizáció speciális célja, üzenete, eszközei és célközönsége.
- **Az evangélizáció célja:** „A hit tehát hallásból van, a hallás pedig Krisztus beszéde által.” (Róm 10,17) „Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt.” (Zsid 11,6) „Aki hisz és megkeresztelkedik, az üdvözülni.” (Mk 16,16)
- **Üzenete:** „Eszetekbe juttatom, testvéreim, az evangéliumot, amelyet hirdettem nektek, amelyet be is fogadtatok, amelyben meg is maradtatok. Általa üdvözültök is, ha megtartjátok úgy, ahogy én hirdettem is nektek, hacsak nem

hiába lettetek hívókké. Mert én elsősorban azt adtam át nektek, amit én magam is kaptam: hogy Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint, eltemették, és feltámadt a harmadik napon az Írások szerint, és megjelent Kéfnak, majd a tizenkettőnek.” (1Kor 15,1-5)

- **Eszközei:** „Őbenne pedig titeket is, akik hallottátok az igazság igéjét, üdvösségetek evangéliumát, és hívókké lettetek, eljegyzett pecsétjével, a megígért Szentlélekkel.” (Ef 1,13)

- **Módszerei:** Csak tanítás, csak igehirdetés? (Az ingyen, kegyelemből történő megigazítás hirdetése, ami Isten felkínált ajándéka – a reformátorok erről prédikáltak!) Krisztus melletti döntésre hívás? (A 18-20. századi pietizmus, ébredési mozgalmak, és pl. a híres baptista evangélizátor, Billy Graham Budapesten 1989-ben is ezt hangsúlyozta.) Érzelmi manipuláció? (Sok-sok népszerű zene alkalmazása?) Ijesztgetés, fenyegetés? (pl. Johann Tetzl hitszónok, Luther kortársa) Vannak, akik az un. „Kálvinizmus öt pontját” is ennek érzik, pedig szerintem nem az! (= 1618. Dordrecht Zsinat öt pontja: az ember teljes romlottsága, feltétlen kiválasztása, behatárolt megváltása, Isten ellenállhatatlan

kegyelme, a szentek üdvösségre való megtartatása, állhatatossága) (Ennek tökéletes ellentéte az „ego” fontosságának rejtett/nyílt hangsúlyozása, akár Istennel szemben is – vö.: arminianizmus, humanizmus, egzisztencializmus)

- **Célközönsége:** „Nem szólhattam hozzátok úgy, mint lelki emberekhez, hanem csak úgy, mint testiekhez, mint Krisztusban kiskorúakhoz. Tejjel tápláltalak titeket, nem kemény eledellel, mert még nem bírtátok volna el. Sőt még most sem bírjátok el, mert még testiek vagytok. Amikor ugyanis irigység és viszálykodás van közöttetek, nem testiek vagytok-e, és nem emberi módon viselkedtek-e?” (1Kor 3,1-3) – „Mert így parancsolta meg nekünk az Úr: „Pogányok világosságává teszek, hogy üdvösségük légy a föld végső határáig.” Ennek hallatára örvendeztek a pogányok, és magasztalták az Úr

igéjét, és akik az örök életre választottak, mindnyájan hívökké lettek. Az Úr igéje pedig elterjedt az egész tartományban.” (Csel 13,47-49)

- **Korlátai:** az evangélizátor személye (erre való elhivatottságának hiánya) „És Ő „adott” némelyeket apostolokul, másokat prófétákul, ismét másokat evangélistákul vagy pásztorokul és tanítókul, hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, Krisztus testének építésére.” (Ef 4,11-12) – Azaz karizma nélkül nem szabad erőltetni az evangélizációs szolgálatot!

Korlát lehet még a befogadó szív előkészítettsége: „Hallgatott minket egy Lídia nevű istenfélő asszony, egy Thiatirából való bíboráros, akinek az Úr megnyitotta a szívét, hogy figyeljen arra, amit Pál mond.” (Csel 16,14) – „Jászónt néhány testvérrel együtt a város elöljárói elé hurcolták, és így ki-

áltottak: Ezek, akik az egész világot felforgatták, itt is megjelentek. Jászón befogadta őket, holott ezek mind a császár parancsai ellen cselekszenek, mivel mást mondanak királynak: Jézust!” (Csel 17,6-7)

- **Akadályai:** dogmatikai: az ex opere operato (önmagától ható) tan a sákramentumokról (A keresztség a Biblia szerint: hozzáférési lehetőség Isten ajándékaihoz, de nem azok elérése!), gyakorlati akadály: az egyházi szolgálók, illetve hierarchia egyes tagjainak ellenállása a megtérésre hívással szemben.

- **Áldásai:** „Dicsérték Istent, és kedvelte őket az egész nép. Az Úr pedig napról napra növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel.” (Csel 2,47)

Így legyen Hajdúböszörményben is, ámen!

Somogyi László

KÖZELMÚLTUNK ÖRÖMEI

GONDOLATOK BALTAZÁR PÜSPÖK BIBLIÁJÁRÓL (2022. JÚN. 6.)

Szeretem a régi könyveket. Különösen az ódon szagú, öreg Bibliákat. Több szempontból is vonzodom hozzájuk. Legfőképpen, mert a könyvek Könyvét tisztelhetem bennük. S hitünk mély titkait kínálják. Ám szeretem őket azért is, mert gyűrött, megsárgult lapjaikon lapszéli jegyzeteket, bejegyzéseket, mondat-törödeléket böngészve hajdan volt emberek élettörténetei, hitküzdelsei sejlenek fel előttem.

Például mindjárt Baltazár püspök egyik Bibliáját említeném. Azt a Károli fordítású teljes Szentírást, amely a Brit és Külföldi Biblia-Társulat kiadásában 1912-ben jelent meg Budapesten. Gyönyörű bőrkötésben, fedelén ovális keretben a Magyarországi Református Egyház címerével:

a zászlós báránnyal. Miért, miért nem, más Bibliák mellett ez volt a püspök legféltettebb kincse. Ő maga 1920-ban így szolt erről: „A lelkem oltalmául magamhoz vettem a Bibliámat. A sokszor átolvasottat. A sok veszedelemben kísérőt, Szinte talizmán lett már nekem ez a könyv. Nem tudom úgy felvenni, és letenni, hogy ajkaimmal ne érinteném... mindennapi lelkítáplálékomban gazdag tárháza...”

Vele is volt a Biblia élete minden történéseinél. Próbáltatásai súlyos idejében, például 1919. április 20-n, a „fekete húsvéton”, amikor a proletárdiktatúra „jóvoltából” a debreceni rendőrpalota börtönébe hurcolták: „Ott voltam a föld alatti börtönben, egyedül... az ágy szélére ülve elővettem a Szentírást. Az én szent útítársamat: a teljes Bibliát... s dobogó szívvel, és szorongó lélekkel nyitottam meg a börtön fenekén

(majd) hanyatt feküdtem a kemény börtönágyon. Párnának fejem alá tettem a Bibliát.” S vele volt 1919. július 19-e virradó éjszakán is, amikor Zeleméren a megszálló oláh katonák rablógyilkos merényletének volt ki-

téve, családostól: „A viharvert család csapzott lelki szárnyakkal, gyötört testtel, szabadulásért sóvárgó szívvel ülte körül az asztalt. Mindenkinek szeme a szent könyvre tapadt... Áhítatos szorongással nyitottam meg a szent könyvet... amint a nyitott helyre pillantottam az Isten felénk fordult orcáját láttam fényeskedni.”

Ám szeretett Bibliája elkísérte az I. világháború idején, három alkalommal, A negyed esztendő kitevő harctéri útjaira is. Vele volt Karintiában, a Plöcken-hágó haláltornácán ugyanúgy, mint az olasz fronton az 1682 méter magas Monte Solarollo egekbe nyúló kavernáiban, vagy éppen a Piave parti halálsikátorokban.

Messze járnánk azonban az igazságtól, ha csak a vulkanikus időket emlegetnénk. Baltazár püspök szóban forgó Bibliáját lapozgatva ugyanis annak mind a 280 oldalán bejegyzések sokaságát lehet felfedezni. Az elő és utólapokra, a lapszélekre, és a szövegtestbe beszúrt, magyar, héber, görög, angol és német nyelvű megjegyzések, szavak, mondattörödékek, dátumok, morfológiai jelek ékesen bizonyítják, hogy az élet minden helyzetében, békés és kevésbé békés pillanataiban magánál tartotta, és megnyitotta a Bibliáját. Ahogy mondani szokta volt: „Meg szoktam nyitni, hogy megtudjam a nyitás helyén mit jelent nekem az Isten.”. Némi rendszerszerűsége törekedve a sok-sok bejegyzés láttán azt mondhatjuk megnyitotta, ha lelkipásztorként igeszolgáltatásra készült. Hiszen számtalan, a Biblia szövegtestéhez kapcsolódó bejegyzésnek lehetünk tanúi. Szövegtestbe ékelt héber, görög témajelölő fogalmakat, teológiai hidakra való utalásoknak, kulcs és hívószavak, kiemelésének, egzisztenciális kifejezésnek, külső és

belső asszociációra emlékeztetésnek, bibliai nyelvezet mellé rendelt köznyelvi szavaknak, és a szöveg költői potenciájához fűzött megjegyzéseknek. Továbbá az igeversekhez kapcsolt dátumoknak, esetleg földrajzi neveknek, amelyek arról tájékoztatnak, hogy mikor és hol prédikált az adott igever alapján.

Megnyitotta, ha egyházkormányzói méltóságként dolgozott. Az igeversek közé ugyanis szép számmal vannak beékelve efféle mondattörödékek: „Mikor jelentést kérem az Úrtól az amerikai utam sikere felől.” (5Móz 30, 9 mellé írva). „Mikor Fábrián B. tudtomra adta: a nép tőlem várja a liberalizmus zászlóbontását itt nyílt meg a Szent könyv.” (Zsolt 32, 6-7, Zsolt 34, 5-16 mellé írva). „Újra megkérdeztem az Urat, amikor az amerikai útról ez időre le akartak beszélni.” (1Sám 14, 45 mellé írva). „Mikor megkérdeztem az Urat menjek-e tovább a 12 ponttal?” (Neh 1 mellé írva), stb.

A Bibliához fordult, ha hön szeretett hazája életében valami jelentős esemény történt: Az ilyesféle bejegyzések sokasága legalábbis ezt látszik igazolni: „Mikor a beolvasztási kísérlet ellen tiltakozni mentünk a román katonai kormányzóhoz.”, „Bételeben van a jövődőlés, az oláh megszállás”, „Mikor jelentést kértem a magyar csapatok bevonulása utáni dolgok felől az Úrtól.”, „Mikor híre jött a horvát forradalomnak és a bukaresti merényletnek.”, „Mikor megkérdeztem az Urat, hogy Karácsonyra kimennek-e az oláhok?”, „Nagy szorongás és romlások közt.”, „Érdemeink nincsenek, csak mentségünk lehet!”, stb.

És a Biblia volt menedéke, támasza, ha hűségese férjként, szerető családapaként, nagypapaként családja

és rokonsága tagjait ölelte szívére, vagy barátai, kedélyes asztaltársaságát élvezte. Az igeversekhez kapcsolt sok-sok fél és egész mondat látszik igazolni ezt. Például: „Mikor az utolsó leveletem írtam haza Amerikából feleségemnek, itt nyílt meg a Bibliám.”, „Erzsike leányom megkérésekor.”, „Mikor Izuka, jó kisleányom felől kérdeztem az Urat az ő aggodalmas nyomorúsága idején.”, „Mikor János fiam elindult Horthy hadseregéhez.”, „Mikor Béla vöm dolgaiban Újpestre mentem.”, stb.

A Biblián át Isten Lelke sugárzott át hozzá amikor személyes sorsában, a romlandó test nagy betegségeivel viaskodott. Jóllehet, nem volt panaszkodó típus, betegségéről nem beszélt, de egynémely igeverhez ilyen mondatokat is kapcsolt: „Ezzel vigasztal az Úr engem!”, „Kértem az én Uram tanácsát, mikor intenzív röntgen vizsgálaton voltam a zsidó kórházban.”, „Az én szüntelen való fohászkodásomra itt nyílt meg a Szent könyv.”, stb.

Vagyis Baltazár püspök Bibliája ékesen tárja elének azt, hogy tulajdonosa mindenkor, alkalmas és alkalmatlan időben, Istenbe vetett rendületlen hittel szentelte meg az élet minden területét. S mindemellett betekintést enged olyan társadalmi, politikai küzdelmekbe, egyházkormányzati eseményekbe, családtörténeti vonatkozásokba, amelyeket ma már történelemnek nevezünk.

Az pedig már csak ráadás, hogy ráirányítja figyelmünket egy olyan lelkipásztori habitusra, melynek összetevői egyfelől hatnak, másfelől ma is megszívlelendők.

Czirmayné Kocsis Róza

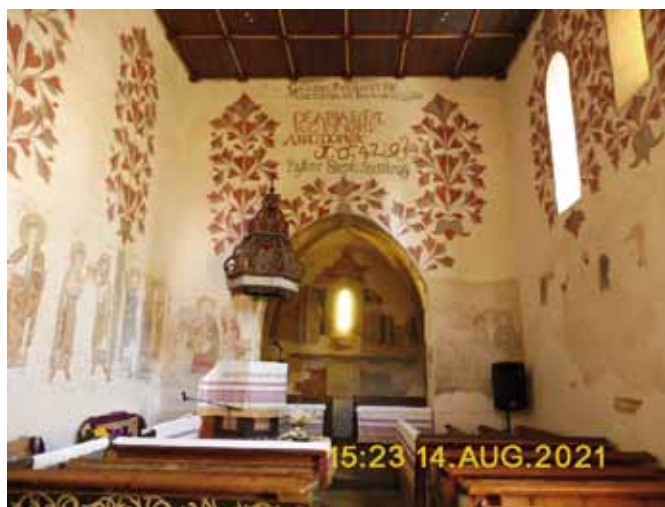
CSARODAI ÉLMÉNY

A Hajdúböszörményi Népzenei Egyesület és az országos Rákóczi Tárogató Egyesület tagja vagyok. Hangszeremmel és tárogató társaimmal már sok településen vendégeskedtünk és zeneltünk határon innen és túl történelmi helyszíneken. Évekkel ezelőtt Tokaj városába érkeztünk a Tárogató Világtalálkozó rendezvénysorozatának részeként. A koncertre egy olyan épületben került sor, amely valaha templomként szolgált, majd galéria lett belőle, mert az ottani gyülekezet elfogyott. Meleg nyári idő volt, a

fellépő művészek magas színvonalú előadást tartottak, a falakon levő képeket pedig letakarták, hogy ne terelje el a figyelmünket. Előre minden körülmény ideálisnak tűnt számomra, ám a teltházias közönség és minden más hatás ellenére egyre inkább úgy éreztem, hideg és üres ez a hely. Nyomasztóan hideg és üres! Hosszú ideig tartott, míg végre ráébredtem, mi okozta ezt a lehangoló érzést. Az ébredés után az elmúlt nyáron egyik zenész barátommal Szatmár és Bereg nevezetességeit látogattuk egynapos túra keretében. Egyéb más látnivalók

mellett tiszteletünket tettük Himnuszunk alkotójának nyughelyénél, utolsó állomásként pedig meglátogattuk a csarodai műemlék fatornyos református templomot. Úgy láttuk, csak kívül tudunk körbejárni, később az ajtó mégis kinyílt, bent nem találunk senkit, azaz dehogynem! Én itt idevalónak éreztem magam, e hely nem volt hideg és üres, Aki legfontosabb, éreztem itt van! Imádkozzunk, hogy a világon egyetlen templom se váljon emberekkel telve is üressé.

Balogh Imre

GYÜLEKEZETÜNK KÜLDÖTTSÉGE MARADÉKON

Gyuházközségünk meghívást kapott a Délvidéken, Szerbiában található Maradék faluban megépült Bárka Református Óvoda épületének átadónépszerűségére. Ennek a meghívásnak tettünk eleget, amikor 2022. június 29-én reggel útra keltünk az óvodánk mikrobusza által behatárolt maximális létszámmal: Somogyi László lelkipásztor, Takács Péter gondnok,

Dobóné Tanczig Anita óvodavezető, Osváthné Katona Zita óvodavezető-helyettes, és gyülekezetünk tagjai-presbiterei közül Karácsonyi Kis László és felesége, Szűcs Gábor, Magi István és felesége.

Késő délutánra érkeztünk meg az Újvidéki szálláshelyünkre, mivel útközben megtekintettük a szerb határ utáni első jelentős magyar települést, Szabadkát is. Majd a Hajdúbö-

szörménytől kb. 385 km-re fekvő Újvidékre érkezve a szálláshelyeink elfoglalása után még lehetőségünk nyílt egy rövidebb városnézésre. Az éjszakai pihenés után másnap az onnan kb. 30 km-re levő Maradékra igyekeztünk, hogy az óvodaépület átadási ünnepségen részt vegyünk.

Az ünnepség 10 órakor kezdődött ünnepi Istentisztelettel a zsúfolásig megtelt református templomban,

amelyen Zán Fábán Sándor, a Kárpátaljai Református Egyházkerület püspöke szolgált. Prédikációjában elmondta, hogy most itt Szerbiában kicsit kedvezőbbek a körülmények, mint Ukrajnában, viszont ők is hálasak, hogy a Kárpát-medencei Óvodaprogramban részt vehettek, és így Kárpátalján is sok magyar óvoda épült hála Istennek. Most a háború miatt sokfelé menekültek vannak. Sohasem volt egyforma a magyarok helyzete a Kárpát-medencében, de ameddig van összetartozás-tudat, addig van jövőnk is. Ezek után Halász Dániel, a helyi egyházközség lelkipásztora köszöntötte az ünneplő gyülekezetet, és a Maradéki Egyházközség történetéről- és a református óvoda kezdeményezéséről egy nagyon jól összeállított, informatív kisfilm került levetítésre a templomban. Ez a kisfilm megtalálható a youtube videó megosztón az interneten „Csak Megmaradni” címmel, amely még 4 évvel ezelőtt készült a IX. Református Jótékonyági Bálra. Ebből megtudhattuk, hogy itt a Szerémségben a lakosságnak kb. 1 %-a magyar, és ők is szórványban élnek. A szórványmagyarság egyik központja lett ez a falu, ahol 1898-ban jött létre a Református Egyházközség – éppen a magyar nyelvű istentiszteletek és igehirdetések okán. 1978-ban viszont megszűnt a magyar nyelvű oktatás, sőt 2010-től a gyülekezetnek már nem volt saját lelkésze sem. Ellenben 2012-től Halász Dániel lelkipásztor elkezdte szolgálatát Maradékon, és már 2013-ban szinte „az utolsó pillanatban” megfogalmazódik az iskoláskor előtti magyar nyelvű oktatás ötlete, amelyet rögtön tettek is követtek: a református parókián bein-

dul már 2013-ban a hétvégi magyar óvoda, ami később játszóházzá nőtte ki magát. Majd az itteniek ügyét felkarolta mind a Magyarországi Református Egyház (gyűjtést szerveztek e nemes célra), mind a Magyar Állam, és így 2019-ben egy új háromszintes 200 négyzetméter alapterületű épület építése kezdődött a Kárpát-medencei Óvodafejlesztése Program keretében, amit a magyar kormány 150 millió forinttal támogatott. A Református Óvoda minden gyermeket fogad, felekezeti hovatartozástól és nyelvtudástól függetlenül. Az intézmény 25 férőhelyes, jelenleg 15 gyerek jár óvodába, 2 óvónő foglalkozik a gyerekekkel, amely foglalkozáson minden magyar nyelven folyik.

Ezek után az ünneplő gyülekezet köszöntötte Halász Béla, a Szerbiai Református Keresztyén Egyház püspöke is. A Magyar Himnusz elénekélése után a program az óvoda épülete előtti udvaron folytatódott, ahol az óvodások műsorát nézhették meg az egybegyűltek. Potápi Árpád János nemzetpolitikáért felelős államtitkár ünnepi beszédében hangsúlyozta a külföldi magyar óvodák jelentőségét a helyi közösség életében, és elmondta, hogy Maradék mindig is és most egyre inkább már a szerémségi magyaroknak a végvára, ahol a most átadásra kerülő intézmény a hit és a nemzet megmaradásának biztosítója a jövő nemzedékek számára. Nemcsak egy óvodai épület, hanem szórványközpont is közösségi terekkel, irodákkal, szolgálati lakásokkal, amely a helybeli és környékbeli magyarság kulturális eseményeinek, továbbképzéseinek helyszíne is lesz. Ezek után Szenn Péter, a Horvátországi Református Keresztyén Kálvini

Egyház püspöke közvetítette Isten áldását az ünneplő gyülekezet és az óvodások felé, majd a szalagot Potápi Árpád államtitkár, Pánczél Károly országgyűlési képviselő és Halász Dániel lelkipásztor vágta át. Halász Dániel lelkipásztor az óvoda névadásáról megjegyezte, hogy a bárka egyrészt a befogadás szimbóluma, de ugyanakkor a megmenekülés szimbóluma is. Isten azt akarja, hogy mi emberek megmeneküljünk, és a szolgálatot mi emberek végezzük egymás között. Ezért kapta az óvoda ezt a nevet.

Az átadási ünnepség a gyülekezet által szervezett szeretetvendégséggel zárult, amely az új óvoda épület alagsorában kialakított nagy teremben került megrendezésre. Hajdúböszörményi küldöttségünk e helyen állt ki, hogy az ároni áldás elénekelésével köszöntsük a helyieket és az egybegyűlteket, egyben áldást kívánva a maradéki gyülekezet további életére.

Rövid -néhány órás- maradéki tartózkodásunk igen tartalmas volt. Azt gondolom, küldöttségünk minden tagjában maradandó nyomot hagytak az ott tapasztaltak. Hálasak lehetünk Istennek, hogy neki gondja van külföldi magyar testvéreinkre is, és ebben szerepet szánt nekünk is. Jó volt látni, ahogy a külföldiek is Istennek adnak hálát minden megtapasztalt segítségért. Jó volt úgy hazatérni, hogy az ott tapasztaltakkal Isten idehaza minket is megerősít a helytállásban, a szolgálatban.

Magi István

„BEFOGADOTTAK VAGYUNK”

A Nagyvárad-Újvárosi Gyülekezet küldöttségének látogatása gyülekezetünkben

A Hajdúböszörmény Kálvin téri Egyházközség már több éve ápol testvérgyülekezeti kapcsolatot a Nagyvárad-Újvárosi gyülekezettel. A vírushelyzet miatt az utóbbi 2 évben nem voltak rendszeres találkozások. A régi kapcsolatot felelevenítése céljából érkezett hozzánk 2022. július 3-án Módi József, a gyülekezet új lelkipásztora és felesége, Módi Kinga, aki a nagyvárad Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnázium igazgatója. A kis küldöttség harmadik tagja Orbán Mihály főgondnok volt.

Az istentiszteleten Módi József lelkipásztor hirdette az ígét, szolgálatának alapigéjéül Pál apostol Rómabeküldöttéhez írt levelének 15. részéből a 7. verset választotta.

Igehirdetésének kezdetén elmondta, hogy egy nehéz, járványos időszak

után vagyunk, de újra összegyűlhetünk a templomban, s örülhetünk egymásnak. Jó Isten szeretetét megélni a testvéri közösségben is.

Majd azt fejtette ki, hogy mit jelent befogadottnak lenni. Az tud befogadó lenni, aki már átélte, hogy az ő élete is elfogadott/befogadott élet. Jézus befogadott bennünket, hogy igéje által tanítson bennünket. Isten itt van közöttünk, fogadjuk be tehát egymást Isten dicsőségére, hisz a keresztény élet célja Isten dicsőségére élni! Úgy érkeztek közénk, mint akik testvérek közé jöttek, hisz a Krisztust befogadók egy nagy családhoz, Isten népéhez tartoznak.

Imádságában áldását kérte a testvérgyülekezeti kapcsolatunkra, majd tolmácsolta gyülekezetének köszöntését. Az istentisztelet után a vendégek a presbiterekkel közös

ebéden vettek részt. Itt kötetlenül beszélgethettek a gyülekezet helyzetéről, az együttműködés lehetséges módjairól. Majd a nagy hőség ellenére a nagyváradiai a böszörményi presbiterek kíséretében sétára indultak, hogy megismerkedhessenek a városunk legfontosabb épületeivel, illetve a település múltjával.

Abban a reményben váltunk el, hogy bízunk Isten megsegítő kegyelmében, azaz meghallgatja imánkat, és megáldja a két gyülekezet testvéri kapcsolatát a jövőben is. Legyen Övé a dicsőség ezert is!

Mezőné Szabad Erzsébet

TESTVÉRGYÜLEKEZETI LÁTOGATÁS PARAJDON

2022. július 9-11.

Nagy örömünkre felkérést kaptunk Nagytiszteletű úr részéről, hogy feleségemmel és a gyülekezet kis csoportjával együtt látogassuk meg parajdi testvéreket. Természetesen gondolkodás nélkül igent mondtunk a lehetőségre. Nagy lelkesedéssel készültünk a rég nem látott kedves testvérekkel való találkozásra. Tettük ezt annál inkább is, hogy majd tíz évvel ezelőtt feleségemmel együtt voltunk ennek a két gyülekezetközi kapcsolatnak elindítói. Mi most hálával gondolunk, vissza az elmúlt évtizeddel ezelőtti eseményekre.

Mint előbb említettem, nagyon örültünk mindketten, hogy sok-sok év kihagyás után újra találkozottunk személyesen a kedves erdélyi testvérekkel. Nekünk a mai napig élő kapcsolatunk van az akkori Főgondnok úrral és családjával. Abban az időben én, mint egyházközségünk gondnoka egyengettem ezt a kapcsolatot is.

Sajnos egészségi állapotom, és a pandémia miatt nem volt lehetőségünk személyesen találkozni az And-

rásai családdal, de „Az Úr csodásan működik”, és megadatott a személyes találkozás lehetősége.

Az óvoda kisbuszával indultunk el július 9-én Nt. Somogyi László lelkipásztor urunk vezetésével, egyben ő volt a sofőrünk is. A gyülekezeti küldöttség tagjai voltak továbbá: Takács Péter főgondok, dr. Szöllősi Edit gyülekezeti tag, Baja Zoltán presbiter és felesége, Szabó Csaba presbiter és felesége, valamint jómagunk. Odavezető utunk egy kis kitérővel, egy nagyon tartalmas tárlatvezetéssel lett „fűszerezve”.

Megtekintettük Válaszúton Kallós Zoltán múzeumát. A gyűjteményt az ő neve által fémjelzett alapítvány kezeli. Az alapítvány egy széleskörű, több lábon álló intézmény, melynek három fő tevékenységi része van: kutatási tevékenység, közművelődési tevékenység, a névadó néprajzi gyűjteményének a gondozása. Mi, a Kallós Zoltán hagyatékát, gyűjteményét láthattuk, ami mindannyiunkban maradandó nyomot hagyott. Ajánlom mindenkinek, aki teheti, keres-

se fel ezt a helyet, mert hiszem, akik betérnek Válaszútra, olyan útravalót kapnak, ami értéket veszített korunkban támpontot, követendő értékrendet tükröz.

A tárlat megtekintése után rövid pihenőt tartottunk a testvérekkel, elfogyasztva az otthonról hozott hideg ebédünket.

Innen folytattuk utunkat a Mezőségeken át. Késő délután megérkeztünk, Isten kegyelméből, Parajdra, ahol igazi testvéri fogadtatásban volt részünk. Nagytiszteletű úr családjával, a Főgondnok úr és felesége, valamint még két presbiter testvérünk feleségeikkel fogadtak bennünket. A szállás elfoglalása után bőséges vacsorával szolgáltak. Az étkezés után kötetlen beszélgetés következett, ami már a vacsora közben is megindult.

Másnap, vasárnap közösen vettünk részt az istentiszteleten, ahol Nt. Somogyi László hirdette Isten Igéjét a Jelenések könyve 5. rész 9. verse alapján.

Felemelő érzés volt a nagy létszámú gyülekezettel közösen énekelni,

és az Igére figyelni. Az istentisztelet végén átadtuk gyülekezetünk ajánlókártyáját. Délután lehetőség volt a sóbánya megtekintésére, szabad programon belül strand, vagy wellness lehetőségre. Mi feleségemmel, a volt Főgondnok úrék vendégszeretettel élveztük családja körében.

Hétfőn reggeli után indultunk haza a tartalmas hétvége élményeivel. Igazi testvéri fogadtatásban és ellátásban volt részünk. Mindnyájan hálás szívvel gondolunk vissza vendéglátóinkra, a viszontlátás reményében Hajdúböszörményben.

Mindezért, hogy ez a gyülekezeti látogatás ilyen meghitt körülmények között telt el, Istené legyen a dicsőség! Soli Deo Glória!

Eszenyi Balázs

GYÜLEKEZETI TÁBOR

Mátraháza, 2022. augusztus 15-21.

Az idén Mátraházán voltunk többgenerációs családi táborban, ahol együtt tölthettünk egy tartalmas hetet. A táborban lehetőséget kaptunk a hitben való elmélyülésre, lelki építkezésre, egymás alaposabb megismerésére, testi, lelki felfrissülésre. Helyet adhattunk életünkben, szívünkben, gondolatainkban az isteni szeretet-erőnek.

Délelőtt a közös alkalmak során alaposabban megismerhettük a teremtési rend dicsőségét. Isten teremtési rendjét a családban, az emberi kapcsolatokban, a tetteinkben, és a szabadságban. Az alapige szerint: „Az egek hirdetik Isten dicsőségét, kezének munkájáról beszél a menny. Nappal a nappalnak adja át e szót, éjjel az éjjelnek adja tudtul.” (Zsoltár 19, 2-3)

Világunk az egyetlen igaz Isten teremtő szavára jött létre. A világ rendjéről már Isaac Newton is megfogalmazta: „A Kozmosz csodálatos elrendezése és harmóniája csak egy mindenható és mindentudó lény tervében szülehetett meg. Ez mindörökre a legnagyobb felismerésem.” Hasonlóképpen nyilatkozott William Herschel, az Uránusz bolygó felfedezője: „Minél fejlettebb a tudomány,

annál nehezebb elvetni egy teremtő és mindentudó bölcsesség örök létezésének nyilvánvalóságát.”

A teremtés koronája az ember, akit Isten saját képmására és hasonlóságára, közvetlen kapcsolatra alkotott. Isten a maga Lelkének „egyszerűsített változatát” adta nekünk.

„Azután megformálta az Úristen az embert a föld porából, és az élet leheletét lehelte az orrába. Így lett az ember élőlény.” (1Móz 2,7) Érzelem, értelem, akarat magasan szervezett egységeként élünk, mint személyek. Az ember lényegileg különbözik az állatoktól, mivel azok csak egyéniségekkel rendelkeznek, de személyiséggel nem. Személyisége csak az embernek van, akire Teremtő Urunk rábízta a Föld gondozását, őrzését, és művelését, s ezáltal munkára teremtette. Isten alapvető rendje a szeretet tartalmú tekintélyelv, mert Isten szeretetből teremtett minket. Ahogyan lépésről lépésre igyekszünk megismerni Isten bölcsességének és kegyelmének a teremtésben kiteljesedő gazdagságát, meg kell vallanunk: „Méltó vagy, Urunk és Istenünk, hogy tied legyen a dicsőség, a tisztesség és a hatalom, mert te teremtettél mindent, és minden a te akaratodból lett és teremtett.” (Jel 4,11)

A hét során az előadások, az ige-tanulmányok, a csoportbeszélgetések, a közös éneklések, áhítatok, és a tanúbizonyoságtételek mind-mind olyan lelki többletet nyújtottak mindannyiunknak, melyből még sokáig meríthetünk. Lehetőséget adtunk Istennek, hogy szívünket betöltse Igéjével és Szentlelkével. Tájékozódási pont lehessen életünkben, hogy Ő tőle induljunk el, és Ő hozzá érkezhessünk vissza. Életünket újból az Ő Igéjéhez hangoljuk, igazítsuk, ezáltal összhangba kerülünk Istennel és egymással is.

A táborban részesei lehettünk egy csodálatos, programokkal gazdag hétnek: Egerben városnézés, fürdőzés, Pizskés-tetői Observatórium látogatás, a Recski Munkatábor-Nemzeti Emlékpark megtekintése. Több irányba tudtunk túrázni is: Kékes túra, sástói kilátó, Oxigén Adrenalin Park.

Jó volt megélni az összetartozás érzését, a közös útkeresést a gyülekezet életének kérdéseiben, melyek alapja az imádság, Isten igéjének meghallgatása és az énekes dicsőítések voltak. Jó érzés volt lelkileg elcsendesedni, megélni a rendet a napok menetében is, nem kellett sehová sem rohanni, sietni, kiegyensúlyozott

volt minden. A hétköznapokban nem mindig sikerül megteremteni ezt az egyensúlyt, pedig a terhek hordozásához, a lelki növekedéshez mindez elengedhetetlen. Ahogyan Túrmezei Erzsébet: Ha nem teszek semmit sem című versében fogalmaz:

„Most nem sietek, most nem rohannok, most nem tervezek, most nem akarok.

Most nem teszek semmit sem, csak engedem, hogy szeressen az Isten.

S míg ölel a fény, és ölel a csend, árad belém és újjáteremt,

Érik csendesen erő, győzelem, Míg nem teszek semmit sem, csak engedem, hogy szeressen az Isten.”

A táborban, fenn a hegyen, együtt a testvérekkel minden olyan egyszerű, békés, felemelő volt. Itthon már sokkal bonyolultabb, sokkal nehezebb. Azonban ha úgy élünk és szolgálunk, hogy elfogadjuk Isten vezetését, hordozzuk szeretetét, akkor itt lenni is megérhetünk nagy magasságokat.

A táborot Isten jelenléte tette teljesé, felejthetlenné. Neki köszönjük meg elsődlegesen hitünk erősödését,

gyülekezeti közösségünk építését, lelki üzemanyagtartályunk feltöltését, lelki sebeink gyógyulását... De köszönjük mindazoknak, akik a maguk eszközeivel hozzájárultak a táborhoz és ezáltal gyülekezet építéséhez.

„Tekintetem a hegyekre emelem: Honnan jön segítségem? Segítségem az Úrtól jön, aki az eget és a földet alkotta. ...Az Úr megőrzi téged minden bajtól, megőrzi életedet.” (121. Zsoltár 1-2.7)

Dr. Szöllösi Edit

NYÁRI TÁBOR, 2022. MÁTRAHÁZA

„Az eget hirdetik Isten dicsőségét, kezének munkájáról beszél a menny.

Nappal a nappalnak adja át e szót, éjjel az éjjelnek adja tudtul.” (Zsoltár 19,2-3)

Az évnek egy hetében (aug. 15-21.) Isten és az Ő Igéje kapott főszerepet az életünkben.

Hálával teljes a szívem, hogy ezen a programon részt vehettünk. Ugyanis a megelőző héten Covid-fertőzésen estünk át, és csak az indulás napján lett negatív a teszünk. Külön öröm volt számomra, hogy férjem (aki hívó, de nem jár rendszeresen templomba) velem tartott.

A heti fő téma a teremtés rendje volt. Ennek megértésében az Igék és tudományos magyarázatok is segítettek. A délelőtti ígetanulmányok során Somogyi László lelkipásztortól hallhattunk a teremtésről, valamint a rendről a természetben, a családban, az emberi kapcsolatokban, tetteinkben és a szabadságban.

„Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet. A föld még kietlen

és puszta volt, a mélység fölött sötétség volt, de Isten Lelke lebegett a vizek fölött. Akkor ezt mondta Isten: Legyen világosság! És lett világosság.” (1.Móz 1,1-3) Mert amit szólt, az meglett. Előjött. Hogyan? Azt csak Isten tudja. Mi, keresztyének ezt elfogadjuk. S eszerint élünk és cselekszünk az élet minden területén.

Isten az abszolút tekintély. Őt nem korlátozza az idő. „Mily felséges a Te neved az egész földön.” (Zsolt. 8,2) Életünkben mindennek rendelt ideje van. Kapcsolatainkban, cselekedeteinkben is.

A család jelentősége igen fontos. „...és lesznek ketten egy testté...” (Ef. 5,31) Ha egy család Isten Igéje alapján éli a mindennapokat, ott békeség van és áldás.

Fel kell ismernünk, hogy Isten korlátozó szeretete a mi javunkat szolgálja. „Minden szabad nekem, de

nem minden használ.” (1.Kor. 6,12)

Ezekon az előadásokon magas színvonalon tárult elénk a teremtés valósága. A keresztyén ember így gondolkodik: ha még nem értek valamit, mivel hiszek Istenben, elfogadom, amit Ő mond. Ez az iránta való bizalmunk lényege.

A hét minden napja eseménydúsán telt. Az odaúton Gyöngyösön álltunk meg, ahol ki a strandon, ki városnézéssel töltött el néhány órát. A heti témához kapcsolódtak a reggeli imaközösségek is, ahol a Bibliából Noé történetét hallgattuk végig. Nagyon értékesek voltak számunkra a korcsoportos megbeszélések. Az aznapi ígetanulmányt folytatva beszélgettünk, mindenki elmondhatta a gondolatait, őszintén, egymás iránti bizalommal. Számomra ezek az összejövetelek önismeretet, megtisztulást jelentettek.

Az esti áhítatokon bizonyágtételekre került sor. A házaspárok bemutatkozása tanulságul szolgált arról, hogyan él egy keresztyén család. Ugyanakkor szembenézést is adott, - én hol tartok, mi az, amit tanulhatok, s amin változtatnom kell. Nemes Vitold József lelkipásztor bizonyágtétele különösen is megindítóan hatott ránk.

A hét második napján Dr. Újlaki-Györi Anna Az LMBTQ és a gender propaganda veszélyei című előadása is szerepelt a programban. A házasság férfi és nő szeretet-közössége. Így működik a család. Ezen van áldás. Nem ítélezhetünk, de Isten akaratát sem téveszthetjük szem elől. Ha önkényesen eltérünk ettől, az kárunkra van. Ezt statisztikai adatok és tudományos megfigyelések is alátámasztják.

Az estéket filmvetítések színesítették. Engem különösen megragadott a „Váratlan élet” című film, mely az abortusz problémáját feszegette. Mint lelkipásztorunk megjegyezte, erre a legjobb megoldás, a „*Ne paráználkodj*” (2.Móz 20,14) Ige megtartása.

Újdonságként kapott helyet a tábor életében a Dr. Szöllősi Edit testvérünk által megszervezett vetélkedő.

Talán kicsit nehéznek tűnt, de az sikerélmény volt, ha egy-egy kérdésre tudtuk a választ. Nem beszélve arról, hogy a kis versengő csoportokban jó hangulat és összetartás uralkodott.

A hét folyamán több kirándulásra is sor került. Gyalogtúrán vettünk részt a Református Üdülőtől Mátraházáig, ami számomra elég kemény volt. De megtapasztaltam a testvéri segítséget és bátorítást, ami lelkileg erőt adott nekem.

Egyik délután, különösen a családok, egy kalandparkban próbálhatták ki magukat (Oxygen Adrenalin Park), illetve Sástóra kirándulhattunk. Egésznapos kirándulás keretében Recskén és Egerben jártunk. A recski munkatábor kegyetlensége megrendítően hatott ránk. Egerben több óra állt rendelkezésre szabadon választott programokhoz. Mi a férjemmel a Dobó téren sétálgattunk és bementünk a római katolikus templomba. Kellemes zene szólt és alkalom nyílt arra, hogy elcsendesedjünk, imádkozunk és hálát adjunk az Úrnak.

Sajnos a napunkat beárnyékolta egy baleset, aminek hazafelé kis híján szemtanúi voltunk. Két, motoros fiatal veszítette életét. Ilyenkor döb-

ben rá az ember, hogy hatalmas kincs az élet, és milyen törekeny. Csak Istenben bízhatunk. Székelyhídi-Szabó Ágnes testvérünk egy szép versben emlékezett meg a tragédiáról.

A következő napon Kékestetőre mentünk föl, ki kisbusszal, ki gyalog. Volt, aki ezt a túrát egy vállalkásként, bizonyításképpen tette meg. Végül a Pizskés-tetői Observatóriumban jártunk. Hazafelé, Gyöngyösön a református templomban istentiszteleten vettünk részt.

Áldás volt ez a hét. Kiszabadultunk a világból, a hétköznapi gondjainkból, feltöltekeztünk Isten Igéjével, a testvéri közösség és a szeretet ereje által. „*Elég néked az én kegyelmem...*” (2.Kor 12,9). Szívünkben őrizzük ezt az áldást és kegyelmet. Végül álljon itt Ráday Pál imádsága, heti énekünk: „*Meghódol lelkem tenéked, nagy felség, / Szentháromságban ki vagy egy Istenség. / Csak téged illet minden tisztesség, / Téged vall Úrnak az egész föld s ég.*” (251/223. dicséret)

Áldás, békesség!

Makainé Katonka Erzsébet

Szél vagyok...

Szél vagyok, rohanó,
porfelhőt kavará.
Nap vagyok, ragyogó,
mindennek fényt adó.
Víz vagyok, áradó,
életnek helyt adó.
Föld vagyok, robajló,
mindenre zúduló.

Por leszek, hamvadó,
szeleket csitító,
tüzeket kioltó,
vizeket apasztó,
földre aláhulló,
égbe belehaló.
Por leszek, hamvadó...

2022. augusztus 18-19-én, Mátraházán. A két motoros emlékére, akiket halálos baleset ért csütörtök délután.

Székelyhidi Ágnes

LECSÓ KÉSZÍTÉS A BODAI TESTVÉREKNEK

A gyülekezetünkhöz tartozó Bodaszőlőt segítő Opre Roma Egyesület tagjai részére lecsófőzést vállaltunk. Eredetileg náluk lett volna a főzés az egyesület tagjaival együtt, de mivel betegségük miatt oda nem mehettünk, így a Kálvin téri öreg parókia lett az új helyszín.

Augusztus 25-én reggel 8 órakor gyülekeztünk a parókia előtti részen. Addigra minden hozzávaló ott volt az udvaron. Gyorsan elosztottuk a munkát, ki mit fog csinálni és lel-

kesen hozzákezdünk dolgozni. Az ügyes, szorgos kezeknek köszönhetően 11 órára már mindent összedaraboltunk. Volt segítség az óvodából, a Kálvin János Otthonból és gyülekezeti tagok is többen, fiatalok és idősek egyaránt. Itt kiemelném a középkereti Dobóné Katika nénit, aki korát hazudtolva lelkesen dolgozott, Istennek hála. Példa lehet a fiatalok számára, meg nekünk is a munkához való hozzáállása. Ezután következett a lecsó főzése. Nagy edényekben fél 1-re már el is készült. Utána az üvegekbe ra-

kás és dunsztolás következett. Újabb segítség érkezett a gyülekezeti tagok közül, hogy minél hamarabb végezzünk, több, mint 100 üveget készítettünk. Nagy öröm számunkra, hogy segíthettünk az egyesületnek. Istent szolgálni így is nagyszerű dolog, legközelebb is szívesen vállaljuk. „Az Istenben hívők igyekezzenek a jó cselekedetekben elől járni: ezek jók és hasznosak az embereknek.” (Tit. 3,8b)

Szilágyi Istvánné

ORGONAEST A KÁLVIN TÉRI TEMPLOMBAN

Ebben az évben, szeptember 8-án a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem orgona tanszakos hallgatói immár nyolcadik alkalommal adtak koncertet, a Kálvin téri templomban.

A hagyományokhoz híven, minden

évben ellátogatnak hozzánk mesterek és tanítványaik néhány napos mesterkurzusra, hogy a szakmai programok mellett, lehetőségük legyen, egymás mélyebb megismerésére, nyílt beszélgetésekre, gondolataik megosztására, valamint egyéb kikap-

csolódásra, például sportolásra, szórakozásra.

Ruppert István tanár úr megfogalmazásában, a cél nemcsak kiváló művészek képzése, hanem az egész életük során egymást segítő, tisztelő pályatársak nevelése.

A hangversenyt, Somogyi László tiszteletes nyitotta meg, aki Pál apostol első levele a Korinthusiakhoz 15:28 üzenetét idézte, miszerint Isten Igéje arra tanít bennünket, hogy a megfelelő bölcsesség, az Isteni akaratnak alávetni magunkat, ami áldott, jó dolog, nem kényszer, nem fájdalom, nem veszteség, hanem nyereség. Ugyanígy az orgonaművész, aki aláveti magát annak, amit a zeneszerző megkomponált, önként, örömmel teszi, így születik meg a zene, a koncert. Kiemelte, hogy a zenészek kántori szolgálatot is végeznek, önként, hitből, szeretetből, s amikor ezt teszik, alázatos szolgálai az élő Istennek.

Ruppert tanár úr köszönetét fejezte ki a városnak és a Kálvin téri gyülekezetnek, a szeretetteljes vendéglátásért. Bemutatta a kurzuson résztvevő tanárokat, Szabó Balázst és Pálúr Jánost, valamint tanítványait, azt a kilenc hallgatót, akik közreműködtek a koncerten.

Előszavában elmondta, hogy az idén ünnepli az egész zenei világ a francia romantika és orgonairodalom legnagyobb mesterének, Cezar Frank születésének 200. évfordulóját, aki a francia romantika és orgonairodalom legnagyobb mestere. Ez alkalomból most lehetőség nyílt arra, hogy a mester teljes életművét áttekintsük az orgonaműveinek megismertetésével, bemutatásával. Cezar Frank zeneszerző, orgonaművész és zenetanár 1822-ben született a belgiumi Liège városában, édesapja ambíciózusan irányította a zongora pálya felé, de őt a zeneszerzés érdekelte. 1838-ban a Párizsi Konzervatórium hallgatója lett, később, 1858-ban a Saint Clotilde Basilica orgonistája, itt improvizatív tehetségével hívja fel magára a figyelmet. A legkiemelkedőbb orgonaművészek

közé sorolják közvetlenül J. S. Bach után. Munkái az évszázad legszebb orgonaművei. Haláláig a párizsi konzervatórium professzora volt.

A hangversenyen elhangzó első darab címe Finálé, melyet Túri Péter előadásában hallgathattunk meg. Ez volt az első jelentős orgonamű, melyet Cezar Frank maga játszott, egy nevezetes alkalomból, ugyanis 1859-ben, Párizsban egy újonnan épült neogótikus templomot avattak fel, amibe egy orgona is készült, amit szintén ekkor avattak fel. A második mű egy Pastoral, amit egy festmény ihletett, Horváth Benjámint előadásában hallgattuk. A természet békéje, csendje, egy távoli templom tornyának harangja és a közelgő vihar hangjai elevenednek meg előttünk. Majd, Benke Panna, mesterszakos hallgató előadásában szólalt meg Preludium, Fuga és variációk, ahol jól érzékelhető Cezar virtuozitása és mesterségbeli tudása. Az 1860-as évek végén rendszeresen hívták koncertezni a mestert, aki 1872-ben, a párizsi konzervatórium tanára. Kortársai nagyon tisztelték, sokan komponáltak az ő stílusában, köztük Gigout is, aki kortárs, pályatárs, Scherzo c. művét Pálúr János tanár úr játszotta el, aki nagy tisztelője és rajongója a francia romantikának. Ebben az időben Európában divatba jöttek a világtalálkozók, kiállítások. Az 1878-as párizsi világkiállítás alkalmából elkészült Troadéro koncertterembe, ami 5000 ezer ember befogadására

volt képes, egy koncerttermi orgonát is építettek. Felavatását 15 orgona koncerttel ünnepelték meg, s erre, a 13. alkalomra komponált művéből kettőt, a Piece Heroique, hősi darabot Laczó Brigitta előadásában élvezhettük. A mesterre, elsősorban improvizátorként tekintettek és tisztelték, maga Liszt Ferenc is ámulattal hallgatta egy párizsi mise után. Cantabile c. darabját, ami olyan, mint egy kórusdarab, Werner Lilla Anna szólaltatta meg.

Frank 1890-ben, 68 évesen ereje teljében és fizikailag is jó állapotban volt, amikor egy közlekedési baleset áldozata lett és családjával vidékre költözött. Később, amikor már visszatért Párizsba megfázott, tüdőgyuladást kapott és 1890-ben meghalt. Az utolsó darabja az a-moll Chorall és fantázia memento az ő tevékenységére. Műveinek hangulatai mély és komoly vallásos érzelmeket sugároznak, érzéseket szabadítanak fel.

Ez az este Isten ajándéka volt mindannyiunk számára, lélekemelő, csodálatos este.

Köszönet és hála illeti az előadóművészeket!

Életükre és munkájukra Isten gazdag áldását kívánjuk!

Kövérné Erdős Éva

ROZSNYÓI TESTVÉRGYÜLEKEZET ÜNNEPI ALKALMAI

„Saját füleddel hallhatod a mögöttes hangzó szót: Ezen az úton járjatok, se jobbra, se balra le ne térjete! (Ézsaiás 30,21)

Ha a rozsnyói testvér gyülekezet felől kapunk híreket mindég az Isten gondviselő szeretete jut eszünkbe.

A pandémia utáni időkre visszatérve: Sikeres volt a lelkésváltás.

Dr. Takács Klaudia személyében fölszentelt lelkésze van a gyülekezetnek. Megújult a presbitérium. Megünnepelték a református alapiskola 25. évfordulóját. Gyerekek részére nyári tábort tartottak. A szolgálatokat és konfirmációt rendben megtartották.

A Magyar Állam jóvoltából a refor-

mátus gyülekezeti óvoda és bölcsőde építésére kaptak támogatást és egy év alatt sikerült az építkezést befejezni, és amire nem is gondoltak, ezzel együtt megépült az alapiskola tornacsarnoka is.

Mindezekért egyedül Istené a dicsőség. SDG!

2022. szeptember 11-én két ünnepi alkalomra utazott el gyülekezetünk kis csoportja.

A Rozsnyói Református Egyház-köztség óvodájának és alapiskolájának igazgatóinak és alkalmazottainak ünnepélyes eskütétele volt a gyülekezet előtt.

Délután a gyülekezettel együtt köszöntöttük a rozsnyói lelképásztort Nt. Dr. Takács Klaudia és Ft. Géresi Róbert a Szlovákiai Református Keresztény Egyház püspökét, házasságkötésük alkalmából:

Isten a házasságot kezdetektől fogva áldott, beteljesedett és boldog egyesülésnek szánta. Először is embert teremtett a saját képére: aki képes szeretni, kommunikálni és alkotni, majd elhelyezte őt egy csodaszép kertben, ahol a tiszta emberi szív minden kívánsága teljesíthető volt. Isten dicső teremtési munkája viszont nem volt teljes egészen

addig, míg meg nem teremtett egy nőt. „Azután azt mondta az Úristen: Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat.” (I. Mózes 2,18) Egy segítőt, egy egyrangú társat, valakit, akivel megoszthatja legmélyebb gondolatait, és aki visszaadja kifogyhatatlan szeretetét. Amikor Isten odavezette a nőt, Ádám öröme teljes volt és ezt mondta: „Ez most már csontomból való csont, testemből való test.” (I. Mózes 2,23)

Áldott, beteljesedett és boldog életet kívánunk a gyülekezetünk nevében!

Székelyhidi-Szabó Ferenc
testvérkapcsolati gondnok

ROZSNYÓ-ÜNNEPI ISTENTISZTELET

2022. szeptember 11-én gyülekezetünk küldöttsége a Rozsnyói Református Egyház-köztség meghívására ünnepi istentiszteletre, óvoda átadásra, valamint a gyülekezet lelképásztorának házasságkötése alkalmából rendezett szeretetvendégségre volt hivatalos. Az istentisztelet előtt a Kárpát-medencei óvodafejlesztési program keretében megvalósult Báránka Óvoda és Bölcsőde „báránkáinak” bemutatkozása történt a templomban. Kiemelték mennyire fontos, hogy a gyermekek közel kerüljenek Istenhez, Isten szeretete jelenjen meg életükben és rajtuk keresztül családjuk életében. Isten kegyelméből a gyermekek keresztény értékrend alapján anyanyelvükön szerezhetnek ismereteket. A gyerekek után, a Felvidék legnagyobb létszámú református alapiskola újonnan hivatalba lépő igazgatójának, igazgatóhelyettesének, és pedagógusainak eskütétele történt a gyülekezet előtt, majd az óvoda vezetőinek és alkalmazottainak bemutatása és eskütétele következett. Ezután került sor az istentiszteletre, mely során az egyik legismertebb új-

szövetségi ígéresz hangozott el alapigeként:

„Jézus ezután nyomban kényszerítette tanítványait, hogy szálljanak hajóba, és menjenek át előtte a túlsó partra, amíg ő elbocsátja a sokaságot. De miután elbocsátotta a sokaságot, felment a hegyre magánosan imádkozni. Amikor beesteledett, egyedül volt ott. A hajó pedig már messze eltávolodott a parttól, és a hullámok között hanyódott, mert ellenszél volt. A negyedik éjszakai őrvtáskor odament hozzájuk Jézus a tengeren járva. Amikor a tanítványok meglátták, hogy a tengeren jár, megrettentek, azt mondták, hogy kísértet, és ijedtükben felkiáltottak. De Jézus azonnal megszólította őket, és ezt mondta: „Bizzatok, én vagyok, ne féljete! Péter ekkor így szólt hozzá: „Uram, ha te vagy, parancsold meg, hogy menjek oda hozzád a vízben.” Mire ő így szólt: „Jöjj!” Péter erre kiszállt a hajóból, elindult a vízben, és Jézus felé ment. Amikor azonban az erős szélre figyelt megijedt, és amint süllyedni kezdett, felkiáltott: „Uram ments meg!” Jézus azonnal kinyújtotta ke-

zét, megragadta őt, és ezt mondta neki: „Kicsinyhitű, miért kételkedtél?” És amint beszálltak a hajóba, elült a szél. A hajóban lévők pedig leborultak előtte, és ezt mondták: „Valóban Isten Fia vagy!” (Máté 14,22-33).

A Máté írása szerinti evangélium tanulsága alapján olyasvalami történt, amire még a tanítványok sem voltak felkészülve: támad a vihar. Jézus tudta jól, hogy ez így lesz, mégis oda küldte őket, a tanítványait, akik pedig félelemmel válaszoltak annak ellenére, hogy már számos csodát láttak és átéltek. Ezek a történések az ötezer ember megvendéglése után történtek, mégis gyarló emberi természetük nem tudott másként válaszolni. Jézus azonban nem hagyja az övéit elveszni, nem hagyja, hogy a vihar elragadja őket. Ő még ezek felett is Úr, ezeken felülkerekedve is képes az övéit megtartani.

Viharból nem volt hiány a rozsnyói óvoda, iskola vonatkozásában sem, s akadtak helyzetek melyek félelembé taszították az embereket, mivel sok aggodalom, feszültség jellemezte a viharokkal teli időszakot. Támadtak

az ellenszelek, melyeket a Felvidéken élő magyaroknak, reformátusoknak kellett megélniük a kisebbségi létükért, megmaradni akarásukért.

Isten az emberek életében is megengedi a viharokat, azonban nagy kihívás, hogy ezekben az ellenszelekben is meglátjuk-e Őt. Sajnos, sokszor mi is úgy vagyunk, miként a tanítványok is voltak, hogy csak a veszélyt látjuk és abban maradunk, ahelyett, hogy tekintetünket Jézusra szegeznénk.

Ha Jézusra figyelünk, hiába minden ellenszél, ő velünk van, megtart, s ki tudjuk állni az ellenszelek próbáját a mindennapi harcokban, személyes életünkben is.

Ahogy Schvalm Rózsa írja a Hit hullámhosszán című versében:
*„Mert az ember, e földi vándorútján,
 néha göröngyös szakaszokon jár.
 Ha büszkén önmagában bízva járja,
 göröngyökön, gyakori botlása.
 De kezét nyújtja, a Mindenség Ura,
 ha nyílt szívvel, imában szólítja.*

*Viharzónában sem süllyed a bárka,
 csitul a vihar, szeléd szavára.”*

Hinnünk és bízunk kell Istenben akkor is, ha tombol a vihar körülötünk, vagy ellenszelek támadnak. Amíg Istenre szegezzük tekintetünket és ráhagyatkozunk meg tudunk állni akár a háborgó tengeren is. Hagynunk kell, hogy Isten megérkezessen, betérhessen személyes életünk hajójába, vezessen minket, s velünk utazzon tovább a túlsó partra.

Dr. Szöllősi Edit

PARAJDON JÁRTUNK

„Az embernek az értelme terveli ki útját, de az Úr irányítja járását.” (Példabeszéd 16,9.)

A gyülekezeti Derékhad bibliakör tagjai a Parajdi testvérgyülekezet meglátogatására készültek.

A gondos szervezés és egyeztetés ellenére mégis úgy alakult, hogy nem mindenki tudott elmenni, aki korábban jelentkezett. Így a szabad helyekre jelentkeztünk.

Szeptember 16-án pénteken ebéd után indultuk két kibussszal. A hosszú út alkalmas volt beszélgetésekre és nézelődésre. Késő este érkeztünk meg. Istennek legyen hála, baleset nélkül.

Iszlai Béla tiszteletes úr és a gyülekezet tagjai nagy szeretettel fogadtak bennünket.

A szombat reggel zenés ébresztővel indult. A községben éppen zajlott a 25. nemzetközi, töltött káposzta fesztivál. Voltak Magyarországról érkezett főző csapatok is. Mi is ellátogattunk a fesztiválra, ahol egész napos műsor zajlott. Ellátásunkról, reggeli és vacsora, nagy odafigyeléssel az Urbán Andor Református Konferencia Központ gondoskodott.

A finom ebéd, amiről a Presbiter testvérek és családtagjaik gondos-

kodtak a gyülekezeti házban készült. Természetesen töltött káposzta volt a menü. Olyan finomat főztek, hogy nálunk Ők lettek az első helyezettek.

Szombat délután a Főgondnok úr kalauzolásával meglátogattuk az épen asznap újra megnyílt sóbányát. A bánya látványa és a részletes és szakszerű idegenvezetés lenyűgöző volt. Képeket láttunk már a bányáról, de a valóság teljesen más. Föld alatti kisváros, ahol kalandpark, étterem, kápolna és játszótér is van.

Vasárnap délelőtt Isten-tiszteleten vettünk részt. Kántor Csaba püspök helyettes úr szolgált.

A 46. Zsoltár „Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban...” és a 121. Zsoltár „Tekintetemet a hegyekre emelem. Honnan jön segítségem. Segítségem az Úrtól jön, aki az eget és földet alkotta” – alapján.

A tisztelet keretében Ötvös József lelkipásztor köszöntötte a szép korúakat (80 év felettiek). A helybélieket és az Európai Protestáns Szabadegyetem Erdélyi körének résztvevőit is.

*„Jöjjetek én hozzám, mindnyájan,
 akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve és én megnyugvást adok*

nektek.” (Máté 11,28)

Megható és felemelő érzés volt együtt énekelni és imádkozni a Felvidékről, Erdélyből és az anyaországból összegyűlt és a templomot teljesen megtöltő testvérekkel. Istennek legyen hála, hogy elkészítette ezt az alkalmat számunkra!

Az egyik kibusz az istentisztelet után hazaindult. Mi ottmaradók meghívást kaptunk, egy só fürdőbe. Ott Wellnessnek hívják. Nagy élmeny volt lebegni a víz tetején minden erőlködés nélkül.

Hétfőn reggeli után indultunk haza. Isten kegyelméből, de Somogyi László tiszteletes úr hathatós közreműködésével, baleset nélkül estére megérkeztünk.

Ezúton is köszönjük a parajdi testvéreknek a szívből jövő szeretetteljes fogadtatást, vendéglátást. Azokat az esteli beszélgetéseket, amelyekből mindnyájan épülhettünk és jobban megismerhettük egymást.

Reméljük, hogy lesz alkalmunk viszontozni.

„A testvéri szeretet legyen marandó. A vendégszeretetről meg ne feledkezzetek.” (Zsidókhöz írt levél: 13,1-2.)

Tóth András és felesége

A FŐ CÉL A TALÁLKOZÁS VOLT

2022. szeptember 30-án 17 órára összejövetelt szerveztünk a parókiára. A fő cél a találkozás volt, hogy ismerkedjünk, beszélgesünk kötetlenül Istennel és egymással. Ha már összejöttünk, nemcsak a lelki táplálékra gondoltunk, hanem a fizikaira is. Nagy Antal testvérünk és én, kora délután hozzánk kezdünk előkészíteni és főzni két bográcsban a slambucot. A slambuc készítésének fortélyáról majd később bővebben fogok szólni. Este 17 óra 30 percre össze is jött egy kis testvéri társaság. A régi gyülekezeti teremben gyűltünk össze, mert az idő hűvös és változékony volt. Én elég sokat fohászkoztam a jó Istenhez, hogy kíméljen meg bennünket az esőtől. Könyörgésem meghallgatásra talált. Az alkalmat Somogyi László nt. úr nyitotta meg a Zsoltárok könyve 139. részével, mely „az Isten mindentudásáról és mindenütt jelen valóságáról” szól. Az Ige felolvasása után Tiszteletes úr imádságban kérte az Urat, hogy tartalmas legyen az összejövetelünk. A felolvasott Ige sugallta számunkra, hogy beszélgesünk, ismerkedjünk Isten Igéjén keresztül egymással. Kerüljünk közelebb a kötetlen beszélgetések hatására. Jó volt látni a felszabadult beszélgetéseket az Igéről és saját életünkről. Ezen idő alatt elfogyasztottuk az elkészült slambucot is. Megjegyzem, volt bőven, jutott volna még jó pár testvérnek, de ki ezért vagy azért nem jött el. Nagyon jók az ilyen találkozások is, hiszen igaz, hogy a parókián voltunk (sokan gondolják úgy, hogy itt nem helyes az ilyen fajta összejövetel). Szerintem pedig ilyen alkalmakkor is, ha az Urat dicsérjük megfelelő tisztességben, az csak a ja-

vunkat szolgálhatja. Az összejövetel végén Isten hozzád-ot mondvá, feltöltődve lélekben, békében váltunk el egymástól.

Ezen szavak után kérésre leírnám az általam slambucnak nevezett pásztor étel receptjét, ahogyan saját kezűleg készítem.

Hozzávalók 8 személyre: 1 kg házi száraztészta, 1,7 kg hámozott burgonya (kockára vagy karikára vágva), 30 dkg sós vagy füstölt szalonna felkockázva, 2,5-3 liter víz, só (ízlés szerint). Lehet még 1 db zöldpaprika, 1 db kis fej vöröshagyma, 1 db kisebb paradicsom. Csak vasbográcsban, vaskanál és szabad tűzön főzéssel.

A bográcsban megpirítjuk a szalonnát, hozzáteesszük a burgonyát, átforgatjuk sercegésig. Felöntjük 2,5 liter vízzel és addig főzzük míg a krumpli enyhe nyomással a vaskanálban már szétnyomható. Közben enyhén túl sózzuk, mert a tészta felveszi a sót. Ezek után levesszük a tűz-

ről és várunk, míg eláll a fővése. Ezek után a tésztát beledagoljuk (összetörjük kisebb darabokra) a kanállal vízszint alá nyomogatjuk. Feltesszük főni. Ha a levét elfőtte, de még fővetlen a tészta, kevés vízzel pótolhatjuk. A krumplit csak a tészta megfővése után kavargatjuk össze a tésztával. Tovább főzzük és a kanál fonákjával a bogrács alját óvatosan döfködjük, feltisztítjuk. Vigyázzunk, hogy le ne égjen. Ha az egész összeáll, elkezdjük forgatni. Ha nem mozog, nem forog egy kis zsírral segítjük. 32-szeres forgatás után piros, ízletes ételt kapunk. Ha a Jó Isten is úgy akarta! Jó étvágyat!

Mind, amit fentebb leírtam, az csak az én esetemben igaz, mások próbálják ki és igazítsák a saját tapasztalataik és ízlésük szerint. Isten áldását kérem a fentiekre!

Juhász Ferenc testvér

MŰVÉSZETRŐL KERESZTYÉN SZEMMEL**REMÉNYIK SÁNDOR: A FORDÍTÓ****Károli Gáspár emlékezetének**

Alkotni könnyebb: a szellem szabad,
 A képzelet csaponghat szertesztét,
 Belekaphat a felhők üstökébe,
 Felszánhatja a tenger fenekét,
 Virágmaggal eget-földet bevethet,
 Törvénnnyé teheti a játszi kedvet,
 Zászlóvá a szeszélyt, mely lengve lázad,
 S vakmerőn méri Istenhez magát...
 Az alkotás jaj, kísértetbe is visz.
 A fordítás, a fordítás - alázat.
 Fordítani annyit tesz, mint meghajolni,
 Fordítani annyit tesz, mint kötve lenni,
 Valaki mást, nagyobbát átkarolva,
 Félig őt vinni, félig vele menni.
 Az, kinek szellemét ma körülálljuk,
 A Legnagyobb fordítója volt,
 A Kijelentés ős-betűire
 Alázatos nagy gonddal ráhajolt.
 Látom: előtte türelem-szövétnek,
 Körül a munka nehéz árnyai:
 Az Igének keres magyar igéket.
 Látom, hogy küzd: az érdes szittyá nyelv
 Megcsendíti-e Isten szép szavát?
 És látom: győz, érdes beszédinek
 Szálló századok adnak patinát.
 Ó be nagyon kötve van Jézusához,
 Félig ő viszi, félig Jézus őt,
 Mígnem Vizsolyban végül megpihennek,
 Együtt érve el egy honi tetőt.
 Amíg mennek, a kemény fordítónak
 Tán verejtéke, tán vére is hull,
 De türelmén és alázatán által
 Az örök Isten beszél - magyarul.

Reményik Sándor

Ezen alkalommal olyan művet választottam, amely köthető a refor-

máció ünnepéhez. Reményik Sándortól már korábban is közöltünk az újságban műveket, így a szerző személye nem ismeretlen az olvasók előtt.

A főcím alatt az alcím már egyértelművé teszi, hogy kiről szól majd a vers: Károli Gáspárnak állít emléket, az első teljes, magyar nyelvű Biblia fordítójának.

De ettől többről szól a mű. Az első versszak költők, irodalmárok számára jól ismert kérdést fejt ki: az alkotás és fordítás problémáját. Az alkotás a művészlét feltétele, szükségessége. Ám az érzékeny lelkű Reményik ennek a veszélyeit is megtapasztalta. Az alkotói szabadság, a képzelőerő nemcsak áldás, nemcsak a művész személyiségét kibontakoztató erő, de romboló hatása is lehet, hisz elbizakodottá teheti az alkotót. Akár Istenhez, a világ teremtőjéhez is mérheti magát. Ezt a gondolatot a kezdő képsorok jól érzékeltetik. Ezzel szemben a fordítás alázatra készíti a költőt, hisz egy másik ember gondolatát kell tolmácsolni, a saját tudása, tehetsége segítségével. Ilyen értelemben a fordítás sem könnyű feladat.

A második versszak idézi meg Károli Gáspárt. Reményik Sándor őszinte csodálattal adózik neki, hisz Károli nem egy másik halandó művész alkotását, hanem az Isten által ihletett művet, a Bibliát fordította. Ehhez sokszoros alázat kellett.

Reményik Sándor láttató erejű képekkel idézi meg a fordító alakját, és azt a küzdelmes munkát, amivel Károli elvégezte ezt a feladatot. Megértette, hogy Isten elhívta erre a szolgálatra, de még így is sok türelemre volt szüksége, sőt az is kérdéses volt, hogy vajon a mi nyelvünk alkalmas-e Isten beszédének tolmácsolására. Nemcsak a saját erejében bízott Károli, hanem összefogott lelkésztársaival. Azonban az emberi erőfeszítés kevés lett volna a küldetés teljesítéséhez. Mindvégig Istenre támaszkodva, Jézus segítségével dolgozott a Fordító.

Ezért a küzdelemért lehetünk mi, mai reformátusok, hálásak az elhívást megértő és teljesítő Károli Gáspárnak. Ennek eredményeképpen szólalt meg a Szentírás magyar nyelven, ami nagymértékben segítette a reformáció egyik törekvését, a Biblia magyar nyelven való olvasását. Ezért hatása felbecsülhetetlen az utókorra nézve. De a dicsőség mégis a Károlit (is) elhívó Istené.

Az alábbi linken bővebben olvashatunk Károli Gáspárról.

https://mek.oszk.hu/05200/05236/html/karolyi_goncio016/karolyi_goncio016.html

Mezőné Szabad Erzsébet

ERŐS VÁR

Ez a grafika A budai királyi palota az 1840-es években, címet kapta, egyben a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Budapest Gyűjtemény tulajdona. Ebben az időszakban Magyarország nádora Habsburg József Antal főherceg volt. Köznnyelven „a Vár” mai összességében nevezve, a Várhegyen, Budapest I. kerületében helyezkedik el. Határát körben a várfal határozza meg. A Duna felett közel 60 méterre épült. A

Vár építése 1243-ban indult és 1000 különböző terem található benne. Ezenkívül még nagyon sok nevezetes látnivaló található a Várnegyed területén. Ez a vár mind szimbolikus-, mind a magyar történelem értelmezésében úgy gondolom, minden magyar ember számára igen jelentős. Jelenleg Magyarországon 103 vár található. <https://www.orszagjaro.net/varak-es-kastelyok/>

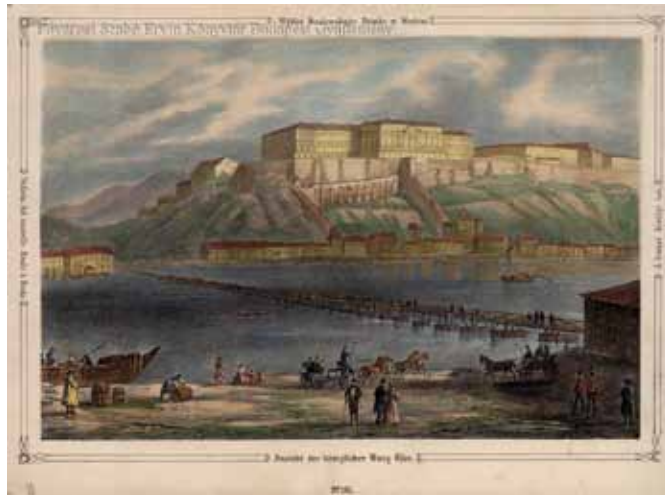
A kép közeli és távoli eseményeket

is enged láttatni. A grafika készítője korhű perspektivikus ábrázolásán a várfallal körülvett Budai várat monumentális nagyságával, világos sárga falszínével mutatja be számunkra, mely mintegy emelvényen, rajta „nyugszik” a Várhegyen. A látvány védelmet, erőt, hatalmat, gazdagságot sugall. A hegy lábánál, a Duna partján végig vonuló házsor is, mint ha azt láttatná: „A várhoz tartozom! A várat védelmezem!” A pesti oldal

Duna partján (ekkor még Buda és Pest külön-külön városként töltötte be szerepét), sok emberalakot láthatunk különböző foglalatosságokban, valamint lovakat, akik segítik az emberi munka hatékonyságát. A széles medrű Duna szürkés-kék színe már világosabb színű területeken is jelzi a vihar utáni csendet. A hajóhídon, mely 42 ponton hajón nyugvó átkelő, bátran gyalogolnak mindkét irányban a céljuk felé tartó emberek és szekereken közlekedők. És a vár fölötti ég területe is láttatja a világosodó kék és fehér színeivel a vihar múlását. Nyugtató hatású nézni a Dunát, a Várat, a hegyeket...

Eszembe jut egy evangélikus korál, melyet Luther Márton írt, egyben a 46. Zsoltár parafrázisa: Erős vár a mi Istenünk... (A református énekeskönyv 390. éneke. Most különösen is aktuális, hogy olvassuk, énekeljük.) „Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban. Azért nem félünk, ha megindul is a föld, és hegyek omlanak a tenger mélyébe; ha háborognak és tajtékoznak is vizei, és tombolásától megrendülnek a hegyek. (Szela.) Egy folyam ágai örvendeztetik Isten városát, A Felségesnek szent hajlékait. Isten van benne, nem inog meg, megsegíti Isten reggelre kelve. Népek háborognak, országok inognak,

ha az ÚR mennydörög, megretten a föld. A Seregek URa velünk van, Jákób Istene a mi várunk. (Szela.) Jöjjetek, lássátok az ÚR tetteit, aki bámulatos dolgokat művel a földön. Háborúkat szüntet meg a föld kerekességén, újat tör össze, lándzsát tördel szét, harci kocsikat éget el. Csendesedjete el, és tudjátok meg, hogy Én Vagyok az Isten! Magasztalnak a népek, magasztal a föld. A Seregek URa velünk van, Jákób Istene a mi várunk.” (Zsoltárok 46,2-12.) A Zsoltár írója felhívja a figyelmünket arra, hogy ha nyomorúság ér bennünket, bízunk Istenben és higgyünk Neki és Őbenne! Kérjük Tőle bocsánatot és egymástól. Kérjük, hogy szabadítson meg a lelki fájdalomtól, és a helyzetből, ami azt okozza. Higgyük el, Istennek sokkal jobban fáj az, hogy mi emberek erkölcsileg nem követjük az Ő tanácsait. Ezért vállalta az ÚR Jézus a szenvedést, halált, és feltámadásával megmutatta mindenki számára, hogy Ő az Élet! Ne távolról

szemléljük az Urat, ne dacoskodjunk, ne sértődösködjünk Vele szemben, és ne hárítsunk, mert Ő csak egy imádságnyi távolságra van tőlünk. Merjünk vallani Neki, hogy szükségünk van a segítségére! Ő a szabadítónk, menedékünk, oltalmazónk, mint egy hatalmas és erős vár. Hiszen Ő a szeretet hatalmával bíró ÚR. Mondjuk a Zsoltár írójával együtt: „Az Úr az én kősziklám, váram és szabadítóm; az én Istenem, az én kősziklám, Őbenne bízom: az én pajzsom, üdvösségem szarva, menedékem.” (Zsoltárok 18,3.)

Somogyiné Gyüre Mara

ISTEN AJÁNDÉKA, AMI SZEMÉLYESEN A TIED LEHET!

Isten felbecsülhetetlen szerete- te:

„Isten azonban a maga szeretetét mutatta meg irántunk, mert Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.” (Róma 5,8.)

„És mi megismertük és elhittük az Istennek irántunk való szeretetét. Az Isten szeretet; és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is őbenne.” (I.Jn.4,16.)

„És ez a szeretet, hogy járjunk az Ő (Isten) parancsolatai szerint. Ez a parancsolat, amint kezdettől fogva hallottátok, hogy abban járjatok.” (II.Jn.1,6.)

„És a Jézus Krisztustól, Aki a hű tanúbizonyság, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fejedelme. Annak, Aki minket szeretett, és megmosott bennünket a mi bűne-

inkből az Ő vére által,” (Jel. 1,5.)

Isten egyedülálló ajándéka:

„Mert a bűn zsoldja a halál, Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” (Róma 6,23.)

„Ha pedig a világosságban járunk, amint Ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.” (I.Jn.1,7.)

„Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakért, hogy minket Istenhez vezéreljen; megölettetvén ugyan test szerint, de meglevenítettvén Lélek szerint;” (I.Pt.3,18.)

Bűneim megvallása:

„Ha megvalljuk bűneinket, hű és

igaz Ő (Jézus Krisztus): megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.” (I.Ján.1,9.)

„Mert a Jézus Krisztusban való élet Lelkének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.” (Rm.8,2.)

„Aki (Jézus Krisztus) az Ő (Isten) dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának képmása, Aki hatalma szavával fenntartja a mindenséget, Aki minket bűneinktől megtisztítva, ül a Felségnek jobbjára a magasságban,” (Zsd.1,3.)

Hogyan lehet új életem?

„Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van! Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Iste-

nünkhöz, mert kész megbocsátani.” (Ézs.55,6-7.)

„Ezeket írtam nektek, akik hisztek az Isten Fiának nevében, hogy tudjátok meg, hogy örök életetek van, és hogy higgyetek az Isten Fiának nevében.” (I.Jn.5,13.)

„És ez az a bizonyágtétel, hogy örök életet adott nekünk az Isten és ez az élet az Ő Fiában (Jézus Krisztus) van.” (I.Jn.5,11.)

Szíveddel megszólíthatod Jézus Krisztust, és bízatsz Benne:

„Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az Ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van.” (I.Ján.5,11-13.)

„...Jézus mondja...: Bizony, bizony

mondom nektek: Aki Énbennem hisz, örök élete van annak.” (Jn.6,43a47.)

„Bizony, bizony mondom nektek, hogy aki az Én beszédemet hallja és hisz Annak, Aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általment a halálból az életre.” (Jn.5,24.)

„Monda neki Jézus: Én Vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz Énbennem, ha meghal is, él;” (Jn.11,25.)

IMÁDSÁG

Örökkévaló Istenünk, Neked adunk hálát, dicsőséget, dicséretet! Téged imádunk szeretetedért, még akkor is, ha sokszor nem értjük döntéseidet. Örökkévaló szereteted, a velünk, emberek számára közölt terveidet megismerhetjük a Bibliából. Köszönjük szavaidat, és azt, hogy gondot viselsz ránk emberekre! Köszönjük áldásaidat, melyek megszámlálhatatlanok, mint a csillagok az égen. Szívből köszönjük azt is, hogy Számodra fontos, hogy éljen a lelkünk. Emiatt értünk vállalta a szenvedést, a halált, majd harmadnapon dicsőségesen feltámadt az ÚR Jézus. Köszönjük, hogy megbocsátottál nekünk! Köszönjük, hogy harcolsz értünk! Tudjuk, hogy Te mindent látsz, bocsátsd meg, amikor mégis úgy teszünk, mintha nem látnád tetteinket, gondolatainkat,

szavainkat, és nem kérjük tanácsaidat, vezetésedet az életünkre nézve. Bocsátsd meg, amikor mindezek következményeiért még Téged vádolunk és bizalmatlanok, engedetlenség, hitetlenek, makacsok, akaratosság vagyunk. Mindezekre azt mondod, hogy bűn. Szíveinket terhelik, megbetegítik a meg nem bocsátások és az, hogy nem akarunk vagy nem merünk bocsánatot kérni, ezek is bűnök Előtted, pedig Te ebben is példát mutattál nekünk. Kérünk szabadíts meg bennünket mindezeketől! Hadd legyen a szívünk szabad a Te szereteted tovább adására ÚR Jézus. Akarjuk azt tenni, amit Te mondasz. Engedd gyönyörködnünk benned Urunk örökkévaló Istenünk Szent Lelked által! Megvalljuk, hogy csak Te, ÚR Jézus tudsz megmenteni bennünket. Tőled kérünk segítséget,

védelmet szeretteink, családjaink, magyar népünk, országunk földi és légi hatáira, Európára és minden embertársunkra, egyéni életünkre nézve. Vezető beosztású embertársunkat Te áldj meg bűn látással, bölcsességgel, értelemmel, lelki látással. Irgalmadat, kegyelmedet kérünk, áraszd ki ránk szeretetedért. Te vagy oltalmunk, erősségünk. Elismerjük, hogy Te Vagy az Isten. Gyarló szívünkkel, töredékesen, de szeretünk, ragaszkodunk, Hozzád! Szükségünk van Rád Urunk, Szentháromság Isten! Kérünk, Urunkért, Jézus Krisztusért hallgasd meg imádságunkat, és segíts komolyan venni, hogy Te a szeretet hatalmával bíró ÚR Vagy. Ámen!

ALKALMAINK

Vasárnap:	09:00 Istentisztelet a középkerthi gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.) 10:10 Istentisztelet a Kálvin téren 16:00 Minden hónap utolsó vasárnapján istentisztelet Bodaszőlőn a volt tanodában 18:00 Havonta egy esti Istentisztelet és/vagy tematikus alkalom (gyülekezeti terem)
Hétfő:	18:00 Felnőtt-konfirmációi előkészítő (lelkészi hivatal)
Kedd:	18:00 Második kedden: Keresztelői előkészítő (lelkészi hivatal) 19:00 Második kedden: Jegyesoktatás (lelkészi hivatal)
Szerda:	09:30 Baba-Mama kör minden hónap 1. és 3. szerda (ifi terem) 15:00 Középkerthi bibliaóra a gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.)
Csütörtök:	10:00 Bibliaóra (minden hónap 1. és 3. csütörtök a Kálvin Szociális Központban, minden hónap 2. és 4. csütörtök Rákóczi úti Idősek Klubjában) 17:00 Konfirmációi előkészítő (ifi terem) 18:00 Hit- és élet bibliaóra (gyülekezeti terem)
Péntek:	15:00 Fakultatív hittan a Bocskai István Gimnáziumban 18:00 Minden hónap 1. és 3. pénteki napján bibliaóra Bodaszőlőn a volt tanodában
Szombat:	17:00 Ifjúsági bibliakör (ifi terem)

„Az Úr pedig igazgassa a ti szíveteket az Isten iránt való szeretetre, és Krisztus iránt való állhatatosságra.” (II.Thessz.3,5.)

„Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme, és az Istennek szeretete, és a Szent Léleknek közössége mindnyájtokkal. Ámen.” (II.Kor. 13,13.)